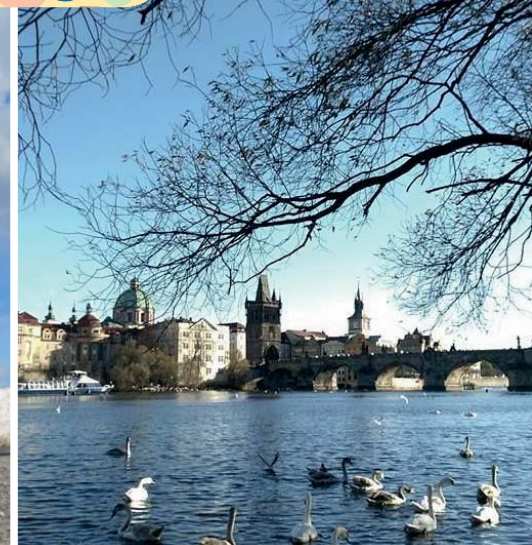

**JARO JE TU!
UŽIJTE SI VÝPRAVY
ZA POZNÁNÍM
A NEZAPOMEŇTE
FOTIT!
SOUTĚŽ CLONA JE
TU I PRO VÁS.**

Fotografie jsou z posledních tří ročníků Clony.

**BŘEZEN
2017**

JAK JSTE SI UŽILI LEDOVKU | AKCE! (4)

ODDÍL RONDEL | SEZNAMTE SE (8)

CIKÁNKA CARMEN | O DĚTECH TROCHU JINÝCH (14)

PIONÝRSKÝ TROJBOJ

Přibližně dvě stovky dětí z brněnských pionýrských oddílů se sešly druhou únorovou sobotu na Lesné, aby změřily síly ve třech disciplínách. Šlo o novou soutěž Zelené ligy s názvem PioTrio, kterou pro ostatní připravili vedoucí z oddílů 111. PTO Vinohrady a 2. PTO Poutníci.

Soutěžily vždy tříčlenné týmy, které postupně zdolaly disciplíny ve vzduchu, ve vodě a na zemi. První disciplína spočívala ve střelbě z foukaček podobných těm, které mají domorodé kmeny. Nestřílelo se však otrávenými šipkami na zvěř, ale bez jedu a do papírového terče.

Druhá disciplína se odehrávala ve vodě. V bazénu se potkala dvě družstva a soutěžící měli za úkol přesunout co nejrychleji na břeh určené předměty. Jeden z trojice nosil v síťce gumové kačenky, druhý měl za úkol trefit plastovými míčky lavór na břehu bazénu a třetí přenášel nafukovací balónky nebo lovil ze dna gumová závaží – to pokud družstvo patřilo do starších věkových kategorií.

Poslední disciplínou bylo klání v běhacích píškorkách, kde proti sobě stály vždy dvě trojice z různých oddílů a měly za úkol poskládat v herním poli své tři značky do řady. Hráči z obou týmů vybíhali k hernímu poli, kde položili svoji značku a rychle se vraceli zpět, aby předali štafetu dalšímu. Když hráči položili všechny tři mety, mohli přesunout jednu metu ze svých dříve položených, a to až do chvíle, než jedno družstvo poskládalo nepřerušenu řadu tří met své barvy. Týmy sehrály 4–8 takovýchto zápasů, pokaždé s jiným soupeřem, a z každého zápasu si započítaly body dle vítězství, prohry nebo remízy.

Po odehrání všech tří disciplín se vyhodnotilo pořadí ve všech disciplínách a nejlepší týmy dostaly hodnotnou cenu. Družstva na prvních místech získala kromě cen i trička s logem soutěže, která mohou s hrdostí nosit pouze vítězové soutěže PioTrio. Dle všech zúčastněných to byl další podařený závod Zelené ligy a všichni se jej rádi v budoucnu opět zúčastní.

Jirka Balej

BŘEZEN, ZA KAMNA ASI NEVLEZEM...

Na úvodník tu zbylo asi tolik místa, kolik budou mít na začátku jara pionýrské oddíly na lenošení za kamny – opravdu malinko. A tak se nebudu pouštět do velkého povídání a popřeju vám, abyste si na jarních výpravách užili spoustu zábavy a podívali se na hodně nových zajímavých míst, ať už vás sluníčko vyláká kamkoli. A jestli vám budou inspirací třeba naše náměty na výlety nebo geopozyvánky, tak budeme moc rádi, když nám o tom napíšete aspoň kratičkou zprávu. ☺

Jakub

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

1. 4.	O putovní pohár Zlaté růže	České Budějovice	Jihočeská KOP
5. – 8. 5.	Airsoftový víkend	TZ Kapr Popovice	Pionýr
10. 5.	Český den proti rakovině	celá ČR	Liga proti rakovině
9. – 11. 6.	RESET	Ostrava	Moravskoslezská KOP

NABÍDKA OTEVŘENÝCH AKCÍ PS (z www.pionyr.cz)

14. 3.	Závod autíček a módní přehlídka	Hrádek	PS Hrádek
15. 3.	VOČkaři – Kašírovaná vejce 1.	Březová	PS Březová
17. 3.	Schůzka v tělocvičně	Hamry nad Sázavou	PS Údolí Slunce Hamry nad Sázavou
18. 3.	Turnaj ve stolním tenisu	Ústí nad Labem	PS Dravci
18. 3.	Okénko do světa umění aneb výrob si originální dárek	Chropyně	PS Obránců míru Chropyně
18. 3.	VOČkaři – Zaniklé obce	Březová	PS Březová
23. 3.	Bobří kreativní čtvrtky – FIMO	Praha	188. PS T.O. Bobříci
25. 3.	Kuličkáda	Ústí nad Labem	PS Dravci
1. 4.	Bleskový turnaj v šachu	Kdyně	PS Safír Kdyně
1. 4.	Okénko do světa umění hrátky s fimo hmotou	Chropyně	PS Obránců míru – Chropyně
5. 4.	VOČkaři – Kašírovaná vejce 2.	Březová	PS Březová
11. 4.	Herna deskových her	Praha	188. PS T.O. Bobříci
12. – 17. 4.	Velikonoční pobyt	Zelená Lhota	PS Jitřenka Kdyně
14. 4.	Velikonoční zajiček	Domažlice	PS Ptáčata Domažlice
15. 4.	Putování po pramínech	Kopřivnice	PS Kopřivnice

NABÍDKA VZDĚLÁVACÍCH AKCÍ PVC

Akce pořádané ÚPVČ

7. – 9. 4.	Neformální vzdělávací akce "Kamínka"	Jihlava
19. – 21. 5.	Zážitková pedagogika pro lektory	Vičkovice v Podkrkonoší
26. 8. – 2. 9.	Letní táborová škola (pro 14 - 18 let)	Vičkovice v Podkrkonoší
10. – 12. 11.	Restart skupin	Jizera

Hlavní vedoucí dětských táborů

24. – 26. 3., 9. 4.	TZ Mrtník, Beroun	Středočeská KOP
21. – 23. 4., 3. 6.	TZ Skavsko u Morkovic	Olomoucko-zlínská KOPTZ
5. – 8. 5.	Zelená Lhota	Plzeňská KOP
5. – 8. 5.	Ostrava, Bajkalská	Moravskoslezská KOP

Zdravotník zotavovacích akcí

31. 3. – 2. 4., 21. – 23. 4.	Ústí nad Labem, Důlce	Ústecká KOP
12. – 14. 5., 19. – 21. 5.	Jihlava, sídlo KOP	KO kraje Vysočina

Úplný přehled plánovaných kurzů PCV najdete na www.pionyr.cz v části pro členy.

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr, z. s. pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 2. 2017 (15. den předchozího měsíce) | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 11647, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o spolku Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů .doc nebo .rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1 : 1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek. Grafická úprava: Tereza Trojanová | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Výběr soutěže Clona

1

Pionýrský trojboj

2

Fotoreportáž

Jak jste si užili Ledovku

4

Akce!

Sami o sobě

6

Zprávy ze spolku

Oddíl Rondel

8

Seznamte se

Aktuality

10

RESET

Smaltování na plechovky

11

– rukodělny

Co víte o češtině? – kvíz

Nazujte toulavé boty!

12

Výlety

Mikulov

13

Geopozvánka

Cikánka Carmen

14

O dětech trochu jiných

Otevřené akce

16

Oddíl@pionyr.cz

Národní konference

18

o mládeži

Informace

Extremistická symbolika

19

Znaky řemesel

Symbolika

Z jednání...

20

Informace

Aktuálně k dotacím

21

RISP

Když se sousedy není

22

řeč...

Právní posilovna

Kaleidoskop

23

Výročí a zajímavosti

Jarky

24

Tematická fotostránka

JAK JSTE SI UŽILI LEDOVKU

O tom, že se Ledová Praha (3. – 5. 2.) povedla a opět přitáhla zhruba 15 000 účastníků, jste se mohli dočíst už v minulém Mozaice. Tady se dozvíte, jak si ji někteří z těchto účastníků užili a jaká zajímavá místa navštívili. Některé zprávy bylo nutné hodně krátit, celé je ale najdete na www.ledovapraha.cz.

LEDOVKA OČIMA DÍTĚTE

Třídenní výlet s Pionýrem do Prahy se mi moc líbil. Na Pražském hradě jsme viděli výměnu stráží. Divila jsem se, že musí strážce stát na místě bez hnutí. Zastavili jsme se i u Staroměstského orloje a dívali se na pochodující apoštoly. Nejvíce mě to bavilo v bazénu. A v Krokodýlí zoo to bylo také moc hezké, jak ta paní krmila Gerharda a Andulku.

Příště pojedu zase.

Renatka Pávková (10)

PS 8. března Jindřichův Hradec

BUDE O ČEM VYPRÁVĚT...

Naše první zastavení je v botanické zahradě s návštěvou skleníku Fata Morgana. Cesta ke skleníku byla opravdu zajímavá s mnoha přírodními překážkami. Vždyť po ledovce, co člověk může očekávat. Cestou jsme zdolávali vinici svatě Kláry, na jejímž vrcholku se tyčila kaple. Pozoruhodná expozice Fata Morgana je rozmístěna na 1800 m² a rozdělena na tři části s odlišnou teplotou a vlhkostí. První představuje vegetaci tropů a subtropů, kde se nachází rostlinstvo přizpůsobené extrémnímu suchu a slunečnímu záření. Druhá část se mění na průchod tropickým jezerem. Je to největší sladkovodní nádrž v ČR, kterou prosklený tunel dělí na dvě části – floru a faunu Starého a Nového světa. Poslední část nám přiblíží prostředí vysokých tropických hor. Jedinečná je expozice štolových hor Venezuely, kde celý rok kvetou masožravé rostliny. Dál se přesouváme do Nové budovy Národního muzea, kde navštívíme novou přírodovědnou expozici, Archu Noemovu. Podobně jako v mýtické arše se tu setkáváme s velkým množstvím živočichů. Tentokrát se nejedná o záchranu před potopou světa. Pociť, že život zvířat

je v nebezpečí, přetrvává. Expozice odhaluje krásu a rozmanitost živočišných forem na Zemi a přitom upozorňuje na rizika, která je ohrožují. Z Národního muzea, přestože čas byl neúprosný, se nám vůbec nechtělo.

Den pololetních prázdnin jsme si opravdu užili. Máme na co vzpomínat a doma jistě budeme mít o čem vyprávět.

Květa Hrbáčková, PS Beroun-Závodí

Z MORAVY DO LEDOVÉ PRAHY

Letos jsme navštívili Muzeum Karla Zemana, shlédli orloj na Staroměstském náměstí a pak byli v Muzeu kostek. V sobotu jsme měli prohlídku Vyšehradu a odpoledne byli v Muzeu Policie ČR. Večer jsme se zúčastnili v Kongresovém centru koncertu Děti dětem, kde jsme převzali Putovní pohár předsedy vlády ČR za výtvarné a rukodělné činnosti.

V neděli jsme ještě navštívili Hrad a potom spokojeni odjeli domů. Již dnes se těšíme na příští ročník Ledové Prahy – určitě zase přijedeme.

Ivana Copková, PS Brodek u Prostějova

PIONÝŘI Z HOLEŠOVA SI LEDOVOU PRAHU OPĚT UŽILI

V Praze jsme prožili prodloužený víkend plný zajímavostí a poznání. V pátek jsme navštívili Senát a vydali jsme se na večerní plavbu po Vltavě. Prošli jsme se po Karlově mostě a navštívili muzeum Bedřicha Smetany. Den jsme ukončili noční procházkou na Pražský hrad. Zážitkem pro nás bylo, že jsme byli posledními návštěvníky hradu, za kterými se zamkla brána. Sobotu jsme zahájili v Muzeu strašidel a pražských pověstí, potom jsme vyjeli lanovkou na Petřín, zajímavá pro nás byla také expozice Retro v Nové budově Národního muzea. Sobotní večer jsme strávili v Kongresovém centru na koncertu Děti dětem. Velmi se nám líbil a měli jsme radost, že mezi vystupujícími byly také kroužky z Holešova, Sundance a Společenský tanec.

V neděli jsme si na Barrandově prohlédli výstavu Anděl páně 2. Navštívili jsme kostymérnu, kde jsme si mohli vyzkoušet různé klobouky a doplňky, to se nám opravdu moc líbilo. Zavítali jsme i do budovy TV Nova, kde jsme se společně vyfotili. Ledová Praha se nám opět velmi líbila, poznali jsme spoustu nových míst a prožili společně mnoho zážitků.

Jarmila Vaclachová

PS Dr. Mirko Očadlíka Holešov

TENTOKRÁT JSME SE ROZDĚLILI PODLE ZÁJMŮ

Letos PS Jince připravila tři výpravy na Ledovou Prahu. Poprvé jeli nejmladší pionýři z oddílu Trilobit, kteří navštívili expozici Noemova archa v Nové budově Národního muzea a poté Mořský svět. Největší dojmy si odnášeli z interaktivní

výstavy Ať žije Hurvínek v Muzeu Hl. m. Prahy.

Starší členové šachového kroužku se s kamarády věnovali prohlídce Síně slávy českého fotbalu. Největší pozornost budily portréty nejslavnějších reprezentantů a trofejí.

Poté se výprava přesunula do Vojenského historického ústavu, především na expozici mapující 1. světovou válku a první republiku, ti aktivnější stihli i výstavu o 2. světové válce. U památníku na Vítkově jsme vyslechli zajímavý výklad u hrobu neznámého vojína. Naší pozornosti neušel ani prapor 13. dělostřelecké brigády „Jaselské“ Jince, u níž sloužili dva účastníci výpravy i rodiče některých přítomných dětí. Ocenili jsme Síň osvobození, v níž jsou v nadživotní velikosti ztvárnění příslušníci Rudé armády. Najdeme tu i počty padlých při osvobozování Československa, začínající 144 tisíci ruských vojáků... a významná data z osvobozování naší vlasti končící 12. květnem 1945 na Slivici u Příbrami, nedaleko Jince.

V sobotu navštívila oslabená výprava Království železnic, Muzeum policie a také expozici Noemova archa v Národním muzeu.

Načerpali jsme hodně informací z historie Československa. To se bude hodit.

Miroslav Maršálek, PS Jince

VÝLET SAFÍRSKÝCH PIONÝRŮ DO LEDOVÉ PRAHY

Skupinka našich dětí s vedoucími se vydala prozkoumat a zjistit, jak Ledová Praha funguje. Jelikož jeli úplně poprvé, jednalo se o experimentální výlet.

Páteční první zastávka byla v Muzeu Policie ČR. Další zastávka byl Vojenský historický ústav. Poté Wax Museum Prague s figurínami českých i světových celebrit a Muzeum útrpného práva. Večer děti prozkoumávaly Muzeum pražských pověstí a strašidel a prošly se pod Prašnou bránou. Sobotní dopoledne jsme strávili uvnitř vyhlídkového parníku, který projížděl pod Karlovým mostem. Odpoledne jsme navštívili Muzeum miniatur a museli myslet na čas, protože v šest hodin začínal koncert Děti dětem, který si všichni užili.

Tereza Šleglová, PS Safír Kdyně

Dále nás čekala lanovka na Petřín a noční procházka.

Náš nedělní čas byl věnován Arše Noemově v Nové budově Národního muzea. My velcí jsme si také v přízemí zavzpomínali na dětství u výstavy „RETRO“. Poslední přesun Václavským náměstím a dál ke Staroměstské radnici, kde na náměstí pouliční umělci předváděli různé kejkle. Praho, dáváme ti sbohem, snad se zas za rok uvidíme.

Jana Jurčagová, 6. PS Svibická Šestka

HODNOCENÍ Z DOTAZNÍKŮ

Účastníci Ledové Prahy mohli po akci vyplnit krátký dotazník, ve kterém vyjádřili svou spokojenost či nespokojenost s akcí. Uvedli například, odkud o ní vědí, a přidali připomínky a náměty... Odpovídali i vedoucí výprav např. ze škol či jiných spolků.

Výsledky známkování spokojenosti s dostupností informací, organizací i akcí samotnou lze shrnout snadno, nic není dokonalé, ale Ledová Praha je povedená akce, která se účastníkům líbí jak organizačně, tak hlavně svou náplní a průběhem. Velmi dobré známky si odnesl i koncert Děti dětem.

Každý odpovídající měl možnost i volně popsat své dojmy či připomínky. Mezi mnoha pochvalami organizátorů, zdůrazňováním zajímavých míst z nabídky Ledovky i podařených momentů koncertu Děti dětem, se objevují i zmínky o drobných potížích v některých muzeích a na dalších místech (všechny se podařilo vyřešit).

A jako vždy vyplynulo i několik námětů pro další ročníky. Mezi místy, která by „ledovkáři“ rádi navštívili, zaznívalo např. Národní technické muzeum, Muzeum hl. m. Prahy, Národní galerie, Planetárium, Petřínská rozhledna, Žižkovská televizní věž, letiště či některé z velkých pražských divadel.

VÝLET (NEJEN) DO HISTORIE PRAHY

Viděli jsme toho hodně a zažili neskutečné množství úsměvných historek. V pátek jsme prošli Království vláček, viděli život noční Prahy kolem Staroměstské radnice. V sobotu následoval Hrad a vše, co s ním souvisí, jako staré zámecké schody, po kterých kdysi kráček Karel Hašler, policejní prohlídka každého návštěvníka Hradu, úžasné malé domečky přilepené k hradní zdi neboli Zlatá ulička s vystavenými zbraněmi rytířů. Vstoupili jsme do starého královského paláce, kterým kdysi zněly kroky císaře Karla, prohlédli si Chrám sv. Víta, viděli jsme standardu, takže děti vyvodily, že pan prezident je na Hradě.

Naše další kroky vedly k mostu, na jehož stavbu bylo použito spousty vajec. Je znát kvalita tehdejších mistrů stavitelů. Koukli jsme do Muzea Karlova mostu a pokračovali k Muzeu kostek LEGO na Národní třídě. Tolik staveb z Lega jsme ještě neviděli.

HRADEC U STODA

Zimní tábor na Březí 2017

Již několik let pořádá naše PS Hradec u Stoda zimní tábor. Letos, od 10. do 16. února, na pensionu Březí, směr Železná Ruda. Bílá zima nám přála, proto jsme celý týden strávili sportováním na sněhu. Kopec nad obcí se stal naší sjezdovkou, závody jednotlivců, dvojic i týmů byly vždy zpestřením. Nejtěžší byl sjezd a výběh do kopce na čas, makali všichni, nikdo nechtěl prohrát. Sníh okolo pensionu posloužil ke stavění mohyl a drobných výtvorů. Nechyběla ani stopovačka s úkoly, která zavedla děti k pokladu, který byl všem odměnou. Procházky zimní krajinou s pozorováním zvířat byly zážitek. Každý večer byl něčím specifický – diskotéka se soutěží i při svíčkách, soutěž „hlášky z filmů“, promítání animovaných filmů. Nechyběl ani celodenní výlet do Kdyně u Klatov, kde jsme navštívili aquapark a odpoledne šli do města, kde si koupil každý nějaký dárek. energii a pohodu nám doplňovaly kuchařky svým kuchařským umem. Celý týden nám zdokumentovaly děti, které složily báseň:

Letošní tábor nám nadělil sníh,
těšili jsme se, až budeme na saních,
všude bylo náledí,
narazili jsme si pozadí.

Děti je tady jako smetí,
všechny pořád někam letí,
naštěstí jsou tady vedoucí,
a ti jsou tady vládnoucí.

V bazénu jsme skotačili,
a v bufetu se nasvačili,
poté na náměstí jsme dorazili,
a do obchodu zamířili.

Zažili jsme srandy kopec,
škoda, že je skoro konec,
PIONÝRU moc děkujeme
VŠECHNY DO JEDNOHO MILUJEME.

PS Hradec

HORAŽDOVICE

Otavácký rok

Ještě než jsme se stačili rozkoukat v novém roce, už na nás čekal náš oblíbený „zimní tábor“ na Zelené Lhotě, kde jsme jako každý rok mohli vyzkoušet lyžařské a bobácké umění, tentokrát za azurové oblohy a téměř jarních teplot. Ale abychom ten loňský rok nenechali upadnout v zapomnění, pojďte s námi proti proudu času a podívejme se, co všechno nám přinesl. Bezprostředně po Vánocích jsme společně vyrazili směrem Velké Hydčice, Prácheň a zpět, při 8. ročníku Pochodu jen tak, který byl jako tradičně odměněn výtečným gulášem.

Čekání na vánoční svátky nám zkrátila diskotéka ve Velkých Hydčicích. Každý, kdo dorazil v masce, byl odměněn.

V říjnu jsme využili pozvání Pionýrské skupiny Otava Sušice na Podzimní výpravu na Šumavu, která byla zpestřena zastávkou u výběhu vlků. Měli jsme velké štěstí, dorazili jsme v době krmení a podařilo se nám na vlastní oči vidět, jak vypadá, když má někdo hlad jako vlk.

V polovině září nás čekal již tradiční pobyt v Novém Městečku, který se konal v rámci krajského setkání pionýrů. Naše skupina se při této akci podílela jako spolupořadatel. Počasí otestovalo výdrž a odolnost všech účastníků, kteří na vlastní kůži vyzkoušeli, co znamená, když lijí jako z konve. Ovšem ani tento nečas nezkalil nadšení z prohlídky na Mouřenci, ve sklárně Anín a závěrečný pohádkový les.

Září nám přineslo ještě jeden okamžik setkání a tentokrát bohužel vůbec ne radostný. Celá skupina se sešla při posledním rozloučení s naším kamarádem a úžasným partákem Vojtou Stulíkem. Jeho odchod nám všem ukázal, jak velká rána v srdci zůstane po člověku, který dlouhá léta patřil mezi nás.

Začátek léta již tradičně patřil LPT Málkov, tentokrát na téma Krteček a kalhotky. Jsme

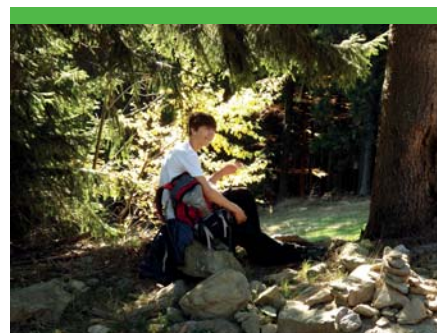
si jistí, že se mnoho dětí doma pochlubilo šitím krtečkových kalhotek, ale tomu přecházela návštěva u raka, trhání lnu a tak dále. Vždyť to všichni znáte, jak to bylo s kalhotkami pro Krtečka.

V měsíci květnu jste nás mohli potkat v občerstvovací stanici H50, konkrétně na trase H7. Při oslavě Práchně jsme odměňovali vaše dítky za splnění herních úkolů na jednotlivých stanovištích. Při Květinovém dnu jsme se společně s vámi snažili přispět na dobrou věc.

Koncem dubna nás čekala jarní výprava Kadov – tábor – Horažďovice. Zpestřením byla návštěva viklanu v Kadově a opékání buřtíků v místě našeho každoročního tábora.

A to už se při cestování časem pomalu dostáváme k Zelené Lhotě 2016, kde jsme opět užívali lyžování a bobování na Špičáku. Touto akcí naše putování končí. Doufáme, že se i v letošním roce s vámi potkáme při některé z našich akcí.

Otaváci Horažďovice

PRAHA

FolkyTonk 2017

V únoru 2016 jsme se rozloučili s Dětskou Portou, nevermore... Jenže když jste s něčím roky rostli pupeční šňůrou, víte, že nemáte nikdy říkat nikdy. A tak zatímco v únoru jsme byli více jak na 100% rozhodnutí, že etapa medvědího života spojená s organizací hudebních soutěží skončila, už v červnu loňského roku to bylo jinak. V podvědomí u nás stále zůstával dluh k podpoře původní autorské skladby dětských i mládežnických muzikantů, který jsme tak úplně nesplatili při organizaci Dětské Porty, respektive při jejím sedmikvítkovském finále. Nenaplněný zůstal i záměr spolupráce s hudebním serverem Bandzone.cz, kterou jsme poslední tři roky plánovali. Po rozhodnutí ČRP přesunout finále Dětské Porty 2017 na červen do Ostravy nám přišlo od muzikantských kamarádů z celé republiky více podnětů a výzev, abychom z organizace hudebních republikových soutěží tak úplně neodcházeli. Rozhodování nebylo jednoduché, neboť nám bylo od začátku jasné, že i když jsme pro předání Dětské Porty svým následovníkům udělali maximum, určitě se najde někdo, kdo bude mylně brát případnou novou soutěž jako nežádoucí konkurenci Dětské Porty, a 96. PS Veselí Medvědi bude brána jako ta, která vráží „kudlu do zad“ vlastnímu dítěti, a zrazuje i Pionýrský Sedmikvítek. Tento fakt se také následně nepřímo potvrdil. Bylo nám jasné, že bez dotace MŠMT to nebude mít nová celorepubliková hudební soutěž jednoduché a i jako skupině nám může přinést určité potíže.

Ať tak či tak, 1. září 2016 byla nová hudební soutěž, pořádaná 96. pionýrskou skupinou, žánrově zaměřená na folk, country, folk rock, blues rock, acoustic-jazz, a jejich obdoby, oficiálně na světě. Po dohadech o názvu, kdy dlouho vítězil název FolkoZa (zkr. pro „folková zábava“), vyrazil „do světa“ FolkyTonk. Jeho finále

zůstalo, s ohledem k přesunu Dětské Porty, věrno termínu pololetních prázdnin, tedy termínu „Ledovky“ a prostorově i osvědčenému Divadlu Za plotem.

Pražské finále FolkyTonku 2017 bylo dvoudenní, 2. – 3. února, a z oblastních kol, na základě výběru z hudebních nahrávek či ze serveru Bandzone.cz, do něj postoupilo 66 jednotlivců i kapel. Pátek byl vyhrazen interpretačním kategoriím, sobotní část soutěže již byla výhradně autorsko-interpretační, a zaznělo při ní 75 původních skladeb. Vystupující měli možnost poměřit své umění v celkem osmi soutěžních kategoriích a ceny opravdu stály za to, (kytara v hodnotě 7,5 tisíce korun, nahrávací den v profesionálním studiu, dárkové šeky do velkého hudebního obchodu atd.). Vítěz autorsko-interpretační kategorie do 18 let navíc přímo postoupil na hudební festival Folkový kvítek (13. 5. 2017, Konopiště). K naší radosti udělala ČT velice hezkou reportáž do Zpráviček, která byla nejen příjemnou propagací soutěže samé, ale i Pionýra jako takového. Můžete posoudit sami na adrese: decko.ceskatelevize.cz/zpravicky. Pokud by měl některý z čtenářů Mozaiky zájem o výsledky finále FolkyTonku 2017, najde je i s fotografiemi na www.folkytonk.cz. Na závěr si dovoluji ještě ocitovat dvě zprávy, které dorazily po soutěži na naši adresu:

Dobrý den, jako doprovod zpěváka a kytaristy Tomáše Mikulce jsem se zúčastnil soutěžních dnů akce FolkyTonk a rád bych Vám poděkoval za krásný, nejen hudební zážitek. Byl to moc fajn víkend, všem pořadatelům a dalším obětavým pomocníkům ještě jednou děkuji a přeji hodně zdaru do dalších ročníků. Rádi v budoucnu zase přijedeme.

*S pozdravem Petr Mikulec,
Veselí nad Moravou*

Drahý tým súťaže Folky Tonk! Bolo pre mňa nesmiernym potešením zúčastniť sa tejto súťaže. Zorganizovali ste jedno krásne podujatie a viem, že sa na ňom muselo podieľať

mnoho ľudí, ktorých som pravdepodobne ani nestretla. Všetkým by som sa Vám chcela poďakovať za Vašu ústretovosť, za pomoc vo všetkom, čo som potrebovala. Súťaži Folky Tonk a aj všetkým zúčastneným z celého srdca želim ešte aspoň ďalších 100 rokov úspešného fungovania. Aby sa s Vami cítili stále všetci tak dobre ako ja včera, nech sa stanete pražskou tradíciou. Vytvorili ste mi nádherné spomienky, na ktoré budem spomínať často a rada. A snád' sa ešte uvidíme.

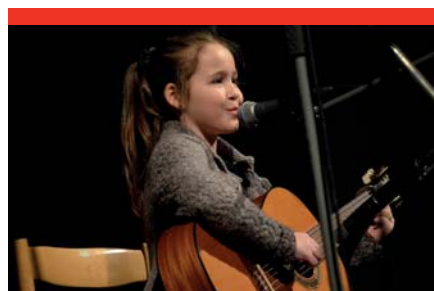
*So srdečným pozdravom, Dorota Ideas,
Bánska Bystrica*

Radek Zázvůrek, 96. PS Veselí Medvědi

Všetchno NEJLEPŠÍ!

- 2. 3. oslavil své 40. narozeniny **Michal Rejzek** ze 45. PS Praha 6, předseda Pražské organizace Pionýra.
- 6. 3. oslavila své 45. narozeniny **Jana Sobotová** z PS Kaznějov (Plzeňská KOP).
- 10. 3. oslavil své 55. narozeniny Radovan Opluštil z 52. PS Slunovrat (Jihomoravská KOP).
- **19. 3. – Anička má narozeniny** Anička Szeligová-Čížová je na světě už krásných šedesát let a je stále pilnou pionýrkou. Naše skupina stojí na jejím pevném držení kasy a tábor nejnak. Naše Anka má Pionýra v krvi a jak sama říká: tábor je její diagnóza. Pro děti a skupinu udělá i nemožné a za to jsem ji především já velice vděčná. Aničko, za všechny členy 17. PS Karviná i za všechny neregistrované táborníky ti ze srdce přeji všechno nejlepší, pevné zdraví a hodně sil a elánu do života.

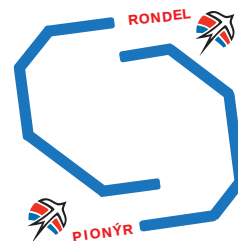
*Katka
Blahopřejeme!*

SEZNAMTE SE: ODDÍL RONDEL

S rubrikou Seznamte se jsme pro březnové vydání zamířili do Prahy za odloučeným oddílem, který si při Pražské KOP založil Petr Kubů. Stalo se tak v době, kdy se chtěl vrátit k oddílové činnosti a jeho mateřská skupina PS Bílá Cerkev Strašice (okr. Rokycany) procházela obdobím, které skončilo rozdělením skupiny na dvě. Navíc v této části Prahy nefungovala žádná pionýrská skupina, do jejíž činnosti by se mohl i se svými dětmi zapojit.

Zkus čtenářům v pár větách přiblížit oddíl Rondel. Kolik máte dětí, dospělých, jaká činnost vás nejvíc baví a podobně.

Ahoj. Jsme malý (a mladý) oddíl, registrovaný přímo při Pražské KOP. Letos jsme oslavili druhé narozeniny. Začínali jsme v devíti, aktuálně máme 18 členů ve složení 14 dětí, 1 instruktor a 2 vedoucí. Ve srovnání s koncem loňského roku, kdy nás bylo 25, jde o mírný pokles. Ten je dán jednak neregistrací několika dospěláků, kteří fungovali a nadále i fungují spíše jako naši přátelé než regulérní vedoucí, dále odchodem tří dětí z Barrandova, které to k nám měly přeci jenom trochu z ruky, a odchodem několika prvňáčků, kteří nevydrželi „vitalitu“ letošních čtvrtáků, tvořících jádro oddílové základny.

Pro nábor nových členů se v našem případě zatím osvědčily dva základní postupy. Zaprvé je to dobrá reference (v rodině, třídě, mezi účastníky našich otevřených akcí), za druhé burzy kroužků pořádané na některých místních školách v prvních týdnech po zahájení školního roku. Zatím jsme nezískali žádného nového člena jen propagací naší činnosti v místním zpravodaji, na webu nebo pomocí sociálních sítí, i když kontaktů jsem již několik měl.

Bohužel mi nevyšla myšlenka oslovit bývalé členy Pionýra nebo současné členy registrované na jiných PS nebo i krajích, ale bydlící na Praze 13, s využitím RISPu... Ale to je na samostatné povídání.

A co vás baví?

Řekl bych, že dnes je na dětech hodně vidět neustálá organizace jejich času, takže je pak ve společnosti kamarádů nejvíce baví „nesvázané blbnutí“. Ale když se jejich aktivita dokáže podchytit, tak je na jedinou v klubovně klid a je vidět spousta pozorných, dychtivých a aktivních členů. Od začátku činnosti jsme spolu se Zuzkou (druhou vedoucí a členkou lektorského sboru POP) hledali programovou linku pro naši činnost i s ohledem na věkovou strukturu dětí a jejich zájmy. Tu jsme nakonec našli v jednom z výstupů projektu Klíčení a vybrali jsme výchovné programy

Mládátka a Zvířátka, které volnou formou využíváme dodnes. I když je pravda, že jsme se od září loňského roku posunuli o kousek dále a hlavním motivačním tématem letošní činnosti je Putování se psem (další z výstupů projektu Klíčení). Díky nápadu, který vznikl spontánně na posledním VZ, má naše jarní činnost společného jmenovatele, a tím je pionýrský vlak směr Ostrava. Jen pro zajímavost, příští stanice, kde budeme příští týden zastavovat, je Ústí nad Orlicí.

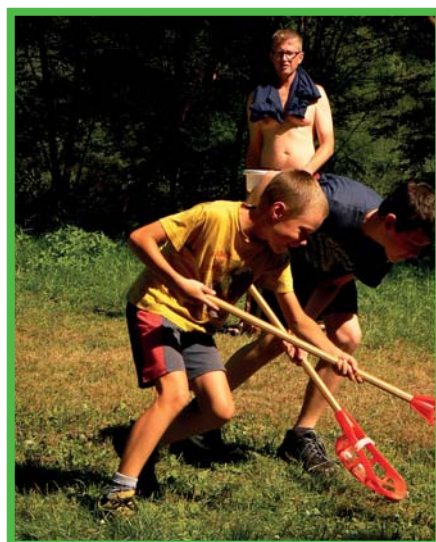
Proč vlastně Rondel?

Kdo zná naši část Prahy, toho již jistě napadla odpověď. Pro ostatní je „legenda“ vzniku našeho názvu poměrně prostá. Tvar RONDELu, čili kruhového nebo oválného půdorysu, si vybral architekt Ivo Oberstein jako základní půdorysný prvek pro domy na sídlišti Lužiny, kde působíme. V jednom z RONDELů máme v dlouhodobém pronájmu klubovnu, kterou postupně měníme z kočárkárny a večerky na bezpečný přístav pro naše cesty za poznáním. Název tak naplňuje naše základní požadavky, aby byl snadno zapamatovatelný, jedinečný a především vyjadřoval sounáležitost s místem, kde působíme.

Jak se vám jako odloučenému oddílu při KOP žije? Je to v pohodě?

Když jsem se rozhodl v září 2014 založit oddíl, tak jsem nejprve celkem logicky oslovil svojí mateřskou skupinu, na které jsem prožil více než 30 let. Naneštěstí se mé rozhodnutí nesetkalo s nadšením některých členů. Ale hned dodávám, že se spoustou ostatních z bývalé skupiny udržuji přátelské vztahy i nadále. Druhým řešením bylo oslovení VV PRP v čele s Krtkem a Markétou. Na otázku, zda bych si mohl založit odloučený oddíl, jsem měl kladnou odpověď překvapivě hned druhý den. Tím byly karty loženy. Tolik historie. A současnost? Díky důvěře, která mezi mnou a předsedou POP panuje, mohu jako vedoucí odloučeného oddílu většinu věcí, týkajících se činnosti a klubovny, řešit na základě vystavené plné moci samostatně. Navíc mi je velkou úlevou to, že nemusím řešit kompletní účetnictví. Markéta mi jej na základě dodaných prvotních dokladů zpracuje. Dalším velkým plusem, který si uvědomuji až nyní, je možnost „šáhnout si“ na grantové peníze městské části, magistrátu i MŠMT, na které bych z pozice oddílu registrovaného v Plzeňském kraji, ale působícího na území Prahy, pravděpodobně nedosáhl. Takže se mi žije vlastně velmi komfortním životem oddílového vedoucího, který má vše, včetně dostatku grantových prostředků, a jedinou limitou je jeho vlastní kapacita. Myslím si, že toto může být cesta pro spoustu jedno-oddílových skupin nebo naděnců, kteří by chtěli začít. Samozřejmě, pokud najdou takovou podporu na kraji, jakou jsem našel já.

Máte kolem sebe na tak velkém sídlišti velkou konkurenci? Na co děti a rodiče „slyší“ a co je naopak moc „nebere“?

Děkuji za další těžkou otázku. Ano, naše situace zde není lehká a konkurence je veliká. Pro ilustraci v registru volnočasových spolků na Úřadu městské části Praha 13 je cca 100 spolků, mezi ně patří všechny ostatní velké organizace ČRD (Junák, TOM, Liga lesní moudrosti, atd.), které působí v docházkové vzdálenosti od nás. Navíc je tu spousta malých samostatných organizací (velikosti oddílů), nabízejících podobnou činnost pro stejnou cílovou skupinu. Když k tomu přičtu nabídku sportovních klubů, volnočasových kroužků organizovaných přímo školami a funkčním DDM, tak náš manévrovací prostor na tomto trhu je velmi stísněný. Na základě sice jen dvouleté zkušenosti snad ale mohu říci, že se o nás v naší části Prahy již ví. O tom vypovídají i částky, které se nám daří získávat v grantech, nebo počet lidí v našem adresáři, kteří chtějí být osloveni s našimi akcemi napřímo.

Myslím si, že tím hlavním důvodem, proč jsme zajímaví pro některé rodiče i děti, je fakt, že nejsme spolek zaměřený na výkon a nemáme žádnou úzkou specializaci, čímž vyvažujeme dnešní převládající trend. Tato skupina rodičů a dětí také pozitivně vnímá, že naše činnost je velmi různorodá, mohou ji dokonce do jisté míry ovlivňovat a přitom ji neděláme za „pražské ceny“.

Nejúspěšnější byly naše otevřené výlety a akce: za železnou rudou do Chrutenic, zimní výlet do Černalických skal, Pražským semmeringem za trabanty, dva letní tábory na Berounce nebo „Sférické kino u Rondelů“.

Zajímá mne, jak jako odloučený oddíl, tvořený hlavně menšími dětmi, vnímáte společné Pionýrské akce? Které vás baví, na kterou se třeba aktuálně nejvíc těšíte.

I v tak malém kolektivu, jakým je náš oddíl, je vidět různorodost pohledů. Já mám v sobě jakousi vnitřní potřebu, pravděpodobně danou vlastními prožitky, že společné akce jsou nezbytné, potřebné a zároveň jsou to ty, na které se ještě dlouho v dobrém vzpomíná. Dovolím si příměr, který pronesl již někdo z klasiků, že vztah na dálku nefunguje. Právě proto si myslím, že je důležité mít společné prožitky napříč celým spolkem. Zuzku primárně velké společné akce moc nelákají, ale možná je to dané tím, že vlastně ještě žádnou nezažila. A třeba po letošním RESETu v Ostravě svůj názor změní.

Ty sám jsi v Pionýru zažil leccos, byl jsi v různých orgánech na různých úrovních. Co myslíš, že se nám jako celé organizaci nedaří a v čem jsme vážně dobří?

Začnu vzpomínkou na loňský tábor, kde nejoblíbenější hláškou našich dětí bylo

„a já je, toho jsem se bála“. I já jsem se tak trochu bál, že padne i tato otázka, neboť formát této rubriky díky pravidelnému čtení Mozaiky znám. Částečně jsem na tvoji otázku odpověděl již výše. Ale dodal bych, že kromě rozmanitosti naší činnosti napříč spolkem je určitě naší největší devizou dlouhodobé působení a serióznost našeho konání navenek. Právem tak jsme státem uznanou neziskovou organizací pro práci s dětmi.

Na závěr jedna tradiční osobní otázka. Proč jsi pionýr?

A nějakou jednodušší otázku nemáš? Proč...? Protože je to moje součást, je to část mého já, mé identity, mých vzpomínek, protože mě to naplňuje jakýmsi zadostiučiněním. Nebo jinak. Jak bych mohl škrtnout, tak jak to někteří dělají, ze svého života více než jeden a půl roku stráveného na táborech a další rok strávený na víkendovkách, schůzkách, jednáních a dalších akcích, které měly, a doufám, že i nadále budou mít, společného jmenovatele: PIONÝR?

ptal se Jakub

PO RONDEL

- **Vznik:** 1. 1. 2015
- **Charakteristika:** mladý všestranný koedukovaný věkově přístupný oddíl
- **Počet členů:** 18
- **Schůzky:** každou středu od 16.30
- **Věk členů:** 4–44
- **Počet vedoucích a instruktorů:** 3

VEDOUcí ODDÍLU

- **Jméno:** Petr Kubů
- **Děti:** Barbora, Vojtěch a František.
- **Má rád:** rodinu, kamarády a českou kuchyni.
- **Zaměstnání:** MO ČR
- **Kontakt:** pionyruluziny@gmail.com

RESET

OSTRAVA 2017

Pionýrský pes na RESETu

Každý známe piopsa, ale kdo z vás ho pravidelně venčí? Kdo ho pravidelně, češe, pere, větrá? No sáhněme si všichni do svědomí. My víme, že toho našeho pejska někdy trochu zanedbáváme.

Proto chceme piopsovi dopřát kupu přátel na RESETu. Nenechávejte pejska doma a přivezte ho s sebou do Ostravy. Uděláme mu pěkné fotoalbum, skamarádí se s ostatními piopejsky, no bude to prostě psina.

Kam s pejskem vyrazit na Landeku? Najděte v areálu Landeckou Venuši.

Při průzkumu pravěkého sídliště na Landeku byly objeveny rudé plochy vytvořené z drčeného krevle. Okolnosti nálezů sice nevyplývají jiný důvod jejich vzniku (například nějaká řemeslná činnost),

mnohé však nasvědčují tomu, že právě v nich se odehrávaly jakési magické rituály.

Poblíž jedné z těchto ploch našel roku 1953 tehdejší vedoucí zdejších vykopávek Bohuslav Klíma sošku ženy z krevle, která se stala známá pod označením Landecká (nebo též Petřkovická Venuše). Jedná se o světový unikát – na rozdíl od většiny ostatních gravettienských sošek žen nemá nápadně plnoštíhlé tvary (jako například známější Věstonická Venuše), ale velmi štíhlou, téměř kubistickou postavu. Ležela v zemi roztržštěná na tři kusy.

FAKTA O LANDECKÉ VENUŠI

- stáří: 21 až 23 tisíc let
- výška: 46 mm
- datum nálezů: 14. července 1953
- nálezce: Bohuslav Klíma, Archeologický ústav ČSAV
- lokalita: Landek (www.okd.cz)

za MKOP Katka

TAK CO, UŽ JSTE SE PŘIHLÁSILI NA RESET?
9. – 11. 6. 2017,
Landek park
Ostrava

BROUK VYPUŠTĚN

Na Ledové Praze byl na svá putování vypuštěn travel bug RESET 2017 (TB6CKWV). Jeho úkolem je navštívit různá zajímavá místa naší republiky a do 9. 6. 2017 doputovat na Republikové setkání pionýrských oddílů do Ostravy na Landek. Přesný cíl jeho cesty (keška) bude vyvěšen na webu www.pionyr-reset.cz od 15. května 2017. Tak našeho brouka nezapomeňte na jeho cestách sledovat a přejte mu, ať se na své pouti podívá na spoustu zajímavých míst a šťastně se shledá na RESETu 2017.

KAM SE ZATÍM PODÍVAL?

Z pražských Vrchlického sadů putoval přes Kozí ulici na Vyšehrad, pokračoval přes Jedličkův ústav na Pankrác, kolem Letenské pláně na Čechův most. Dál vyrazil do Jihomoravského kraje. Jeho první zastávkou tu byla Bazilika Nanebevzetí Panny Marie v Brně. Podíval se na brněnská sídliště, na psí „cvičák“, do centra Líšně i na zdejší hřbitov, k brněnské spalovně odpadu nebo ke dvěma lesním studánkám v okolí Brna. A jeho pouť pokračuje...

SMALTOVÁNÍ NA PLECHOVKY

Pro oddíly, které baví tvořivé aktivity, je tu další námět od Pionýrské skupiny Safír Kdyně, díky kterému ze starých plechovek mohou vzniknout krásné šperky.

CO BUDEME POTŘEBOVAT?

- smaltovací pícku
- smaltovací podložku a kleštičky
- vyřezané tvary z tenkého měděného plechu nebo z plechovek
- pilníčky a brusné houby na plech
- práškové smaltovací barvy a sítko na smaltování
- malé skleněné korálky a tenký drátek na dozdobení

JAK NA TO?

1. Z měděného plechu vystřihneme nůžkami na plech požadovaný tvar a pomocí kleštiček ho narovnáme.

2. Pak pilníčky a brusnými houbami zahladíme hrany a celý povrch plíšku, aby nikde nebyl ostrý.
3. Zapálíme svíčky pod smaltovací píckou a necháme ji 5–7 minut nahřát.
4. Plíšek položíme na smaltovací podložku a opatrně nasypeme prášek požadované barvy. Prášek nanášíme opatrně

- pomocí sítěk, a dáváme pozor, aby ho na plíšku nebyla moc velká vrstva.
5. Plíšek s podložkou přeneseme na pícku, přiklopíme, a necháme 5 minut péct.
 6. Pokud chceme šperk dozdobit korálky a drátky, je třeba je položit plíšek se smaltovým práškem ještě před zapečením.

PS Safír Kdyně

CO VÍTE O ČEŠTINĚ?

Vzhledem k tomu, že březen je tradičně měsíc knihy a čtenářů, hodí se trochu prověřit znalosti o našem mateřském jazyce. Kvíz je samozřejmě určený hlavně pro děti, ale kdo ví, třeba budou některé otázky výzvou i pro starší. 😊

1. Mluvnice je:

- a) Obrozenský výraz pro ústa.
- b) Zdvíhací označení drbny.
- c) Soubor pravidel určitého jazyka.

2. Cizí slova jsou:

- a) Slova, která se do češtiny dostala z jiných jazyků.
- b) Slova, se kterými se nikdy nestýkáme.
- c) Slova, která nám nejsou vlastní.

3. Slovo „šprýmopis“ označovalo v obrozenecké češtině:

- a) Žertovný komentář na facebooku.
- b) Zvláštní druh mopu určený na utírání šprýmové podlahové krytiny.
- c) Krátkou satirickou báseň (epigram).

4. Mrtvý jazyk je:

- a) Jazyk, který uhynul.
- b) Jazyk, který se nepoužívá v běžné mluvené komunikaci.
- c) Jazyk, který byl smrtelně postřelen.

5. Pádové koncovky označují:

- a) Nezvykle rozvětvené ústí řeky Pád.
- b) Přesný popis volného pádu.
- c) Pomocný způsob, jak určit gramatický pád slova.

6. Kdo přinesl na naše území jazyk staroslověnštinu a písmo hlaholici?

- a) Cyril a Metoděj.
- b) Václav IV.
- c) Kníže Bořivoj.

7. Staročeština je:

- a) Zestárlá čeština, již užívají starší lidé.
- b) Čeština užívaná v 11. až 14. století.
- c) Opak mladočeštiny, tedy hovorového jazyka dnešní mládeže.

8. Jazykolam je:

- a) Středověký mučicí nástroj sloužící k lámání jazyka.
- b) Kolo ve tvaru jazyka.
- c) Slovní hříčka, která se obtížně vyslovuje.

9. Slovem „časování“ označujeme:

- a) Gramatické ohýbání sloves, které vyjadřuje osobu, číslo, čas a způsob.
- b) Zkracování či prodlužování času v některých vědecko-fantastických románech.
- c) Dělení určitého časového úseku na kratší části.

Správné odpovědi:

1. c), 2. a), 3. c), 4. b), 5. c), 6. a), 7. b), 8. c), 9. a)

Zdroj: alik.idnes.cz

NAZUJTE TOULAVÉ BOTY

Máme tu jaro, což je příležitost k výpravám nejen do probouzející se přírody, ale i na spoustu dalších zajímavých míst. Třeba vás zaujme některý z našich námětů. A když sami objevíte pozoruhodné místo, které bychom tu měli zmínit, určitě nám napište na mozaika@pionyr.cz.

MEZI BAHENNÍMI SOPKAMI

Kraj: Karlovarský

V evropském měřítku ojedinělá Národní přírodní rezervace Soos leží nedaleko Františkových Lázní a Chebu, vznikla na dně vyschlého slaného jezera. Jeho středem vede asi jeden a půl kilometru dlouhá naučná stezka. Na tomto rašeliništi a minerálním slaništi dnes probublávají bahenní sopky zvané mofety. Projít si můžeme nejen samotnou rezervaci, ale i zdejší muzea s expozicemi Dějiny země či Příroda Chlebska. Navíc tu vyvěrá nejteplejší pramen této oblasti – Císařský.

Více informací: www.kamennevrchy.cz

ČERVENÁ LHOTA – NEJPOHÁDKOVĚJŠÍ ZÁMEK V ČESKU

Kraj: Jihočeský

Vodní zámek Červená Lhota se řadí k nejkrásnějším „pohádkovým“ zámkům v České republice. Červená Lhota drží prim v počtu pohádek a filmů zde natočených, jako např. Zlatovláska, O zatoulané princezně, O kráse a štěstí či Princezna na hrášku. Hlavní expozice v interiérech 1. patra představuje autentický byt posledních majitelů, knížat Schonburg-Hartenstein. Prohlédnout si zde můžete také expozici podkrovních pokojů. Nahlédnete tak do všedního dne a soukromí šlechtice doby konce monarchie a první republiky.

Více informací: www.zamek-cervenahlota.eu

MUZEUM STŘÍBRA V KUTNÉ HOŘE

Kraj: Středočeský

Vydejte se na výlet do Českého muzea stříbra a středověkého stříbrného dolu! Během prohlídky se v expozicích seznámíte s historií královského horního města, dozvíte se, jak se kutnohorské stříbro dobývalo a zpracovávalo, a získáte informace o významných architektonických skvostech Kutné Hory. Návštěva středověkého dolu „Cesta stříbra“ je součástí prohlídky II. okruhu muzea na Hrádku. Prohlídka vám přiblíží celý proces, kterým musela projít stříbrná ruda, nežli se z ní vyrazila mince. Průvodci vám zapůjčí pravé hornické náčiní. Projdete asi 250 m dlouhou částí původního středověkého dolu. Prohlídka je zakončena scénickou expozicí přibližující zpracování stříbrné rudy a ražbu mince.

Více informací: www.cms-kh.cz

ŘÍŠE LOUTEK PRAHA

Kraj: Praha

Loutkové divadlo pro děti, založené v roce 1920, má od roku 1928 stálou scénu v budově Městské knihovny na Starém Městě pražském. Jeho zakladatel, akademický sochař, vyřezal pro divadlo 300 marionetových loutek, s nimiž se hrálo až do roku 1958. Říši loutek těžce poškodily povodně v srpnu 2002, v roce 2003 bylo divadlo slavnostně znovuotevřeno a zároveň uspořádalo výstavu Říše loutek za vodou v pražské galerii Scarebeus.

Více informací: www.riseloutek.cz

MIKULOV

Asi 50 kilometrů jižně od Brna se v okrese Břeclav nachází na hranicích s Rakouskem město Mikulov na Moravě. Má bohatou historii a okolí města nabízí spoustu příležitostí pro aktivní vyžití. Tak neváhejte a vypravte se do míst, kde máte chvílemi pocit, že jste na jihu Evropy.

První písemná zpráva o Mikulovu je datována k roku 1173. Nejprve město patřilo k majetku rodu Liechtensteinů a po roce 1575 až do roku 1945 jej měl v péči rod Dietrichsteinů, za jejichž vlády zaznamenalo město stavební i kulturní rozmach. I přes to, že město sužovaly požáry, které například téměř zcela zničily gotickou zástavbu (1561), barokní vzhled (1784) a v roce 1945 i mikulovský zámek, najdete zde místa, která stojí za to vidět.

Díky své geografické poloze byl Mikulov místem, kde se setkávaly kulturní a náboženské proudy různých etnik, jejich odkazy jsou ve městě patrné dosud. Vedle soužití Čechů a Němců se zde již od pol. 15. stol. začala utvářet významná židovská komunita, která byla jednou z nejsilnějších na Moravě. Od roku 1526 byl Mikulov prvním městem v českých zemích, kde se usídlili a působili novokřtění čili anabaptisté (známí též jako habáni).

V Mikulově určitě nezapomeňte navštívit zdejší *Zámek* (GC1V319), který stojí na výrazném skalním útesu a tvoří tak nepřehlédnutelnou dominantu tohoto města. Za zmínku stojí, že zde byly po bitvě u Slavkova dojednány (2. prosince 1805) předběžné podmínky míru mezi Francií a Rakouskem. A 61 let poté, po porážce rakouských vojsk v bitvě u Sadové, tu 26. 7. 1866 podepsali příměří mezi Rakouskem a Pruskem, tzv. Mikulovské příměří.

Když vystoupáte na *Kozi Hradek/Goat Hill* (GCQN5R), využijte s dětmi možnost se podívat z obranné věže na Mikulov a Pálavské vrchy. Pokud máte rádi mystiky, zkuste *BEZRUKY ANDEL / ARMLESS ANGEL* (GC1K802) nebo *Zoufala* (GC228YH). Sice je tak trochu mimo město, ale pokud pojedete do Mikulova vlakem, můžete do seznamu odlovených keší přidat *Mikulov - železniční stanice* (GC4P3J5).

Multikeš *Svatý kopeček / ST. HILL* (GCNN3V) vás zavede na vrch, který se původně jmenoval *Tanzberg* – Taneční vrch a byl dějištěm bujarých rejů o filipojakubské noci z 30. dubna na 1. května. Jako poděkování Bohu za překonání morové rány přeměnil *Tanzberg* na *Svatý kopeček* kardinál *Ditrichstein*. Při odlovu kešky nezapomeňte počítat sochy v jednotlivých zastaveních křížové cesty. Když vystoupáte nad město, určitě si zaskočte odlovit tradiční keš *Boží hrob na Svatém kopečku* (GC44K86) a potom se vraťte zpět a po modré turistické značce pokračujte na další tradičku *Nad zatopeným lomem / Afloat quarry* (GCXFEE).

Směrem ke státní hranici s Rakouskem jsou umístěny ještě čtyři tradičky a jedna multina s neveselými tématy. *SPORE34 - Francouzský hřbitov* (GC36ENR) připomíná francouzský lazaretní hrob vojáků zraněných v Bitvě tří císařů. *Zapomenutý hřbitůvek / Forgotten cemetery ver.2* (GC6AZTQ) je připomínkou pruského cholerového hřbitova. Multikeš *Památník obětím železné opony* (GC6AC4V) má celkem šest zastavení, všechna jsou u informačních panelů, ze kterých budete muset zjistit informace vedoucí k finále. *Sibenici vrch* (GC228WV) je jednou z nejstarších a nejvýznamnějších zákonem chráněných botanických lokalit na Moravě. V této oblasti se ještě nachází keš *Pozor, kontrola!* (GC4AVQ5).

V Mikulově a jeho okolí naleznete i keše, které mají vysokou náročnost na terén a jejich odlov je pouze na vlastní nebezpečí. Proto zvažte, zda jsou pro vás ještě vhodné. Patří mezi ně *CERTUV KAMEN* (GC4CGYF), a *Mikulovska Pirana* (GC4FJQR).

Do Mikulova na Moravě se dostanete vlakem (leží na železniční trati č. 246 Břeclav – Znojmo) i autobusem.

Anička

Tento díl „typů dětí“ poněkud vybočuje z linie, rozsahem (dvoustrana) i obsahem. V tvůrčím kolektivu jsme o „Carmen“ diskutovali obsáhleji než obvykle, neboť jde o téma citlivé, spíše výbušné. Nakonec jsme se dohodli, že ho zařadíme a dáme mu tolik prostoru, kolik potřebuje.

Skutečnost, že děti právě tohoto etnika jsou našimi členy, a občas „to“ vyvolává konflikty – někdy pramenící i z nepochopení, nemá cenu zastírat. I proto jsme se jednomyslně shodli na tom, že přes choulostivost tematiky do toho půjdeme. Posuďte sami...

CIKÁNKÁ CARMEN

S touto dívčinou jsem se potkávala nepravděpodobně, zpravidla na nějakých akcích pro veřejnost, vždycky se ke mně hlásila. Na dětském dnu mne zaujala tím, jak chtěla všechno ozkoušet, přebíhala od jednoho stanoviště ke druhému. Drobná, většinou oblečená do růžové, blýskavé, černé vlasy ozdobené mnoha gumičkami, čelenkami. Jednou se ke mně přidala, když jsem šla z práce domů: „Paní, já vás znám, já jsem byla u vás, můžu jít s vámi?“ Věděla o mně, že si „hraju s těma dětma v práci“ a že jsem byla na dětském dnu. Ještě chtěla vědět, co to s těmi dětmi děláme. Přichází pozvání k nám na schůzku a moje přesvědčení, že asi stejně nepřijde.

Tak jdeme, povídáme si, jmenuje se Carmen, bydlí kousek odtud, s maminkou, strejdou, bráchou. A najednou je doma.

Znám to tu a vím, že to není tzv. dobrá adresa.

A to bylo mé první bližší setkání s Carmen. Ale jednou, po delší době přijde. Spíš si myslím, že se náhodou ocitla na hřišti, kde jsme si hráli. Nevěřicně na ní koukám, že přišla, a povídám jí: „Jé ty jsi...“ a ona mně skočí do řeči: „Jo, já jsem cigoška“. Trochu mně sklapne čelist. Ne proto, že bych jaksi nepoznala, že dívka je z jiného etnika. Zaskočilo mne, že první, co o sobě sděluje, je to, že je cigoška. A mně v hlavě hned vrtá červík otázek. Proč nám to říká? Setkala se ve svém životě s tím, že jí někde někdo toto dával najevo? Nebo snad zažila odmítání, posmívání? A co jestli toto je i doma nějakým častějším tématem, kterým třeba rodiče vysvětlují, používají ho jako zdůvodnění pro neúspěch, nepřijetí?

OBVYKLÉ PROJEVY

Nechci zjednodušovat a zevšeobecňovat, ale i ze zkušenosti pracovních se u dětí romského etnika, u dětí ze sociálně slabého prostředí a zejména u „kombinace“ vyskytují nápadně častěji tyto jevy:

- Malá výdrž, malé úsilí v překonávání překážek („nejde to, pryč od toho“), nejsou zvyklé si hrát třeba společenské hry, kde se učí vydržet, zvládnout prohru.
- Chaos v povinnostech, docházce, někdy příjdu, někdy ne. Ne, že by nechtěly, ale zapomenou, žijí teď a tady a ne tím, co bude příští týden.
- Menší vedení rodičem, ponechání větší volnosti v rozhodování toho, co budou dělat.
- Obtížněji dodržují nějaký režim, řád.
- Méně si uvědomují svůj aktivní podíl na řešení situací (často hledají viníka, příčinu jinde, mimo sebe, u někoho jiného).
- Déle setrvávají na úrovni dětského egocentrismu, což je přiměřené u předškoláků, ale později by to mělo odeznít (projevy dětského egocentrismu – lpi na vlastním názoru jako jediném platném, neberou v úvahu jiné pohledy na situaci, jsou centrem světa).
- Problematické hospodaření (s bonbony, kapesným, pomůckami).
- Impulzivita, emotivita, intenzivní prožívání, které ale rychleji odezní.

CO S TÍM? S ČÍM VLASTNĚ?

Mějme na mysli, že chování dětí je často ovlivněno jiným kulturním vzorcem. A jak už víme z matematiky a fyziky, vzorečky bývají složité. Takže do vzorce chování se promítají odlišné kulturní podmínky, které jsou často záležitostí více generací, promítá se tam temperament, vliv má dědičnost, nápodoba a také šance, které dítě během svého života dostávalo, s kým a čím se potkávalo ono, jeho rodiče. A potom také v onom „vzorečku“ bude řada neznámých proměnných.

Jak napomoci tomu, aby se děti zapojovaly do činnosti a aktivit?

- Vytvářet bezpečné prostředí (vztahy ve skupině), napomáhat začleňování, nedopustit izolovanost ve skupině, zpravidla se ve skupině najde nějaký záchranář, který pomůže.
- Různorodost aktivit.
- Snažit se získat rodiče, při rozhovoru nekritizovat, nevyčítat je, naslouchat, vyprávět o tom, jak to u nás chodí, podnítit zejména k pravidelnější docházce.
- Využít sociálního pracovníka, pokud je s rodinou v kontaktu, nebo dítě chodí do nízkoprahového zařízení.
- Alespoň zpočátku hledat možnost, jak dítěti schůzku připomenout.
- Vlastně v první řadě se rozhodnout, zda chceme aktivně napomáhat začleňování dítěte ze slabého sociokulturního prostředí do našeho oddílu, protože: Kde je vůle, tam je cesta. Kdo chce, hledá možnosti, kdo ne, hledá výmluvy.

Přecházím toto sdělení a přibíráme Carmen do našeho hraní.

S trochou obavy sleduji, co děti. Děti nic, přibírají jí do hry, neřeší vzhled, spíš je pro ně důležité, jestli zabere ve prospěch týmu, jestli jim hru nezkaží.

A tak se Carmen stala občasnou návštěvnicí našich schůzek. Situaci trochu komplikovala ta nepravidelnost, která brání tomu, aby navazovala na to, co se na schůzkách dělo, aby si pamatovala jména dětí a mohla se tak do aktivit lépe zapojovat. Začínaly se projevovat další Carmeniny rysy, nebo snad kulturní zvláštnosti. Já si skládala mozaiku toho, co jsem věděla z různých školení o práci s dětmi z etnických menšin a ze sociálně slabého prostředí i ze své práce dětského psychologa.

A s vědomím, že se pouštím na „tenký led“ a že se chci bránit zevšeobecnění, nálepkování, se chci pokusit o nějaké shrnutí...

Carmen chodila občas. Někdy pozdě, jindy už dlouho před schůzkou přešlapuje, houpe se na zábradlí. A mně hned vyskakuje někde ze školení zasunutá informace, že častou zvláštností dětí z romského prostředí, dětí ze sociálně znevýhodňujícího prostředí, je odlišné vnímání času. Často žijí teď a tady, odhad času, udržet v povědomí nějaký plán, kdy kam jít, je problematické.

Stejně tak jako pravidelnost. Carmen jednou přišla, třikrát ne. Proč nepřišla? Přece to není škola, může si chodit, kdy se jí chce, nemá to nařízený, dívala se na televizi, běžela s kamarádkou ven, přišlo, svítilo sluníčko. Nikdo Carmen nepřipomínal, nevedl jí k tomu, že i chození na „kroužek“ je nějaká povinnost. A tak, jak si Carmen mohla pobíhat kolem domu, jak chtěla, prostě někdy se trefila a na schůzku přišla. Spíš, když nás viděla na hřišti, nebo viděla někoho jít do klubovny, tak si vzpomněla.

Carmen nebyla rozhodně „zlá“, agresivní, sprostá. Byla jako blesk, impulzivní, emotivní, rychle se urazila, odsekla, ale za chvíli zase jakoby nic. Když ji náplň schůzky nenadchla, tančila si vedle stolů, ráda zpívala, něco předváděla. Celkově spíše mezi činnostmi přelétala, méně u nich vydržela, chtěla pořád zkoušet něco jiného. Trochu bych řekla, že projevovala malé úsilí v překonávání překážek, nepohodlí. Spíš razila způsob „nejde to, pryč od toho“.

Když jsem někdy šla s Carmen domů, vyprávěla mi, že ještě chodí do jednoho kroužku (nizkoprahový klub, kam mohou chodit děti z ulice). Tam se jí líbí, že může dělat, co chce, tancuje si, hrajou fotbalček, kecají s holkama... Doma si taky může dělat, co chce, a jí se chce koukat na televizi a poslouchat písničky.

Jde tam proto, že se vždycky s „holkama z azyláku“ seberou a jdou spolu. A mně hned v hlavě šrotuje, že jsou spolu, jsou si podobné, má pocit podpory skupiny, není jiná, nápadná...

Obtížněji zacházela s penězi, neuměla si je rozvrhnout. Hned je utratila a potom naříkala, že si nemůže koupit ještě to a ještě ono, chtěla si půjčovat. A zase si kladu otázku, zda je to jen její rys, nebo se zde promítá i nějaká odlišnost kulturně ovlivněná. Nebo nápodoba z rodiny, zkušenost, kterou má na očích...

Obtížněji chápala mechanismus příčiny a následku. Třeba chtěla svést autem, my jsme neměli autosedačku a Carmen nemohla pochopit, že nepojede. Zlobila se na mě, že se bojím policajtů, že mi dají pokutu. Když jsme si povídali na schůzce o tom, proč některé věci děláme, tak třeba odpovídala, že pásy v autě jsou proto, aby nám policajti nedali pokutu, do školy musí chodit proto, aby mámu nezavřeli...

Chtěla bych tímto povídáním o Carmen podnítit ostatní, kteří mají zkušenosti s větším podílem dětí ze sociálně slabšího, ohroženého prostředí, aby se podělili o své nápady, zkušenosti, o nějaký „příklad dobré praxe“ i zkušenosti ze „slepých uliček“.

Vladka a kolektiv autorů

MOZAIKA

PIONÝRA | 2

CO VY NA TO?

Hned v úvodu této dvoustrany mluvíme o citlivosti a výbušnosti tématu práce s dětmi z etnických menšin, v naprosté většině případů jde samozřejmě o děti romské.

Pro mnohé oddíly je jejich zapojení do činnosti úplně běžné a obejde se bez větších zádrhelů. Možná si i někteří čtenáři říkají, že vlastně o nic nejde, dítě jako dítě.

Stačí ale zavzpomínat, jaké odezvy vyvolala obálka Mozaiky z října 2013, a je jasné, že úplně nepřeháníme. Skutečně jde o téma, které vyvolává emoce a dokáže lidi (nejen pionýry) názorově rozdělovat.

Přitom naše dokumenty hovoří jasně, Pionýr je tu pro všechny děti, bez ohledu na jejich etnickou příslušnost, náboženství či sociální podmínky, ze kterých pocházejí.

- Jsme ale skutečně vždy a všude otevření všem dětem?
- Dokážeme se přenést přes odlišnosti, i když to pro nás třeba znamená více práce?
- Nebo je vítáme jako příležitost k rozšíření našeho výchovného působení?

Podělte se o své názory a zkušenosti.
Píšte na mozaika@pionyr.cz.

OTEVŘENÉ AKCE

Představovat v Pionýru otevřené akce je nošením dříví do lesa. Snad každá pionýrská skupina či dokonce oddíl takové akce pořádá. Jejich podstatou je na nějakou krátkou dobu a na určitém místě připravit ukázkou toho, co děláme, a pozvat na ni širokou veřejnost – spolužáky našich členů, jejich rodiče a další případné zájemce. Taková akce může naplnit hned několik cílů směrem vně oddílu, má ale přínos i pro jeho členy. Zkusme si proto ujasnit, čeho všeho tak můžeme dosáhnout.

OTEVŘENOST ORGANIZACE

Pionýr je otevřený – účast na činnosti nepodmiňujeme členstvím. To nám dovoluje na tábory a akce vzít i další zájemce, aniž by před tím museli uhradit členský příspěvek. Opačný postup by nám mohl připadnout nepatřičný či dokonce neslušný – vždyť přece členství vzniká po zralé úvaze jedince. Co ale připravit akci s cílem pozvat na ni nečleny. K čemu to může být dobré? Tak především na krátkou akci – ochutnávku činnosti – snáze někoho pozveme než rovnou do oddílu. Mimo jiné proto, že to napoprvé neznamená hned tak velký závazek. V některých případech dokonce ani není třeba „vytěžít“ z návštěvníků akce členy (například jde-li o akci pro rodiče...). Mnohdy jde o představení organizace, komunikaci s veřejností nebo „jen“ o vytvoření příjemné zábavy... O organizaci takových akcí jsme určitě psali už mnohokrát – nejucelenější návod byl ve speciálu Mozaiky v dubnu 2016.

ŠKOLENÍ MANAGEMENTU

Z pohledu oddílu je taková otevřená akce malým projektem, do kterého je možné zapojit poměrně velký okruh osob, hlavně dětí. Závisí na velikosti a charakteru akce. Účelné rozdělení úkolů a odpovědnosti za jednotlivé činnosti vede členy nejen k samostatnému rozhodování, správnému zacházení s časem, ale i k posílení odpovědnosti. Navíc hrozba neúspěchu akce často vytvoří přirozený vnější tlak, který vede k posílení týmové spolupráce (jak

jste o ní už psali v lednu...). Velká potřeba vyměňovat si informace o zvládání či nezvládání úkolů navíc vede k rozvoji komunikačních dovedností (chcete-li i dalších měkkých kompetencí) v naprosto reálném životě. A to je nepochybně mnohem účinnější, než nějaká školení a kurzy, kterých by se pak naši bývalí členové pokoušeli účastnit v dospělosti.

AKTIVNÍ LIDÉ V ŽIVOTĚ OBCE

Možná to vyzní trochu vzletně, ale... V Pionýru jsou takové skupiny, které jsou díky svým otevřeným akcím významnou součástí života obce. Jejich akce jsou pravidelně zařazovány do kalendářů obecních úřadů, které v tištěné podobě přistávají do schránek všech obyvatel obce. Pokud se děti soustavně podílejí na přípravě a realizaci akcí, kterými obec žije, posiluje se jejich vazba k místu i jejich společenství. Je pak pravděpodobné, že jim osud jejich obce nebude lhostejný, že se pak v budoucnu dokáží ozvat, když uvidí nějaké nepravosti. A nejen to, díky oddílu se

naučí vzít i za práci, která bývá s řešením problémů spojena. To jsou důležité součásti výchovy člověka v aktivního občana, který je odpovědný vůči místu, kde žije. Člověka, který vnímá veřejný zájem a dokáže jej podpořit a naplnit. I když si to zpravidla nepřipouštíme, máme možnost ovlivnit nejen život v obci, ale i její politickou kulturu. Pokud někdo vystoupá do veřejného (chcete-li politického) života obce (a dále...) po stupíncích činnosti oddílu a skupiny, bude svůj mandát chápat jinak, než při raketovém vzletu do politických výšin...

POMOC V ODDÍLU

Otevřená akce může být pro členy oddílu příležitost. Každý na takové akci může podle svých možností pomoci. Taková pomoc přitom má i svůj výchovný význam, hlavně proto, že jde o pomoc nezištnou. Zajišťovat akci, obsluhovat stanoviště, pomáhat lidem, kteří na akci dorazili jako hosté – to není možné vykonávat s očekáváním nějakého opětování (s kalkulací nějaké odměny). Přesto je nezbytné nějak členům, ale i dalším spolupracovníkům poděkovat, odvděčit se jim. Pokud vaši pomocníci učiní dobrou zkušenost, budou se na další otevřenou akci těšit. Může pro ně být vítaným dobrodružstvím.

Tom

ZAMYSLETE SE

- Baví vás propagovat činnost oddílu a skupiny?
- Dokážete připravit aktivity vašeho oddílu pro lidi z ulice?
- Máte na skupině akci nebo systém akcí, kterými představujete svoji činnost veřejnosti?
- Jak dlouhý čas stráví na vašich otevřených akcích nečlenové?
- Daří se vám do akcí pro veřejnost zapojit i děti z oddílu?
- Pomáhají vám při realizaci vašich otevřených akcí i nečlenové?
- Máte na obecním úřadě spojence, kteří vám pomáhají s propagací vašich akcí?

PROGRAM PIONÝRA

- Účast na činnosti nepodmiňujeme členstvím.
- Z pionýra má vyrůst aktivní občan odpovědný vůči místu, kde žije.

POSELSTVÍ 2006

(ÚKOL DO ROKU 2020)

Pionýr jako organizace bude známá obsahem své činnosti v široké veřejnosti.

UŽ JSTE PŘIHLÁŠENÍ NA KAMÍNKU 2017?

JESTLI NE, NEZTRÁCEJTE ČAS! ČEKÁ VÁS SETKÁNÍ S NOVÝMI I STARÝMI PŘÁTELI A K TOMU NAVÍC TVOŘIVÉ DÍLNY, DEBATY, SEMINÁŘE, SPOUSTY ZÁŽITKŮ I NOVÝCH NÁMĚTŮ A INFORMACÍ.

TAK TO NEPROPÁSŇETE!

7. – 9. 4., Jihlava
 účastnický poplatek: 350 Kč
 informace: kaminka.pionyr.cz
 přihlášení: prihlasovna.pionyr.cz

NA NÁRODNÍ KONFERENCI O MLÁDEŽI SE PREZENTOVAL I PIONÝR

Název Národní konference o mládeži se už řadu let užívá pro pravidelná setkání pracovníků s dětmi a mládeží. Jejím cílem je sdílení zkušeností, navazování kontaktů, seznamování se s aktuálními trendy v oblasti práce s dětmi a mládeží. Tomu odpovídal i její podtitul: „Jaké jsou trendy současné mládeže a jak na ně reagovat?“

Konference je také součástí vyhodnocování národní Koncepce podpory mládeže 2014–2020 a evropského programu Erasmus+ mládež.

I když je určena především profesionálním pracovníkům, účastní se jí i zástupci spolků. A tak měl letos v jednacím sále „svého člověka“ i Pionýr.

Národní konference o mládeži 2017

Ve středu 1. března se Ballingův sál Národní technické knihovny v Praze naplnil účastníky Národní konference o mládeži 2017. Hlavním tématem byly trendy a nové formy práce s mládeží. Zájem o konferenci z řad spolků, domů dětí a mládeže, státních institucí apod. převýšil možnosti organizátorů, a tak bylo nutné dokonce účastníky odmítat.

Konferenci pořádanou Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a Domem zahraniční spolupráce zahájili pan náměstek ministryně Stanislav Štech a pan poslanec Petr Kořenek, který mimo jiné vyjádřil, že dříve existovala platforma na půdě parlamentu, která se problematice mládeže systematicky věnovala. Dnes nám něco takového chybí.

MLÁDEŽ DNEŠKA

Současné trendy ukazují, že mládež má stále chuť objevovat nové věci, být platným členem společnosti, experimentovat a posouvat hranice svých možností. Na druhou stranu ji zatěžuje nedůvěra ve vlastní schopnosti i ve své okolí. V tomto směru je asi nejvýznamnější poznamenána důvěra v politiku. Díky tomu nevidí svoji budoucnost optimisticky (a to je trend v celé Evropě). Možná i proto je mládež ohrožena radikalizací.

Otázkou je, jak mají organizace v sektoru dětí a mládeže reagovat. Nepochybně svojí

otevřeností a novými příležitostmi, které budou mladým lidem nabízet. Musí být ale připraveny na to, že obsah činnosti si mládež bude zásadním způsobem určovat sama. Z průzkumu vyplynulo, že dokonce 44 % mladých lidí je ochotno zapojit se do práce neziskové organizace v roli dobrovolníka. Je ovšem otázkou, zda o této možnosti ví.

CO NA TO STÁT?

Další otázkou pak bylo naplňování koncepce státní politiky. Ukazuje se, že přijatý dokument kvalitně vystihuje mnoho důležitých činností, které jsou nezbytné pro zdravý vývoj mladé generace. Stanovování priorit pro dané kalendářní roky je logickým nástrojem státu, aby upozornil na problematiku, kterou je nutno aktuálně řešit. Na druhou stranu se ale poněkud vytrácí prostor pro iniciativní mladé lidi, které by třeba i některá témata koncepce státní politiky oslovila. Jinými slovy – chtělo by to více volnosti. Reagování na současné trendy je pak ohroženo i tím, že státní i nestátní organizace musí řešit i naprosto banální každodenní výdaje (typu elektřina, teplo...), aby

OSOBNÍ POSTŘEHY

Technická knihovna poskytla naprosto báječný prostor, ostatně celá konference dýchala pohodovou a přátelskou atmosférou. Naprosto strhující prezentaci nových trendů obsahem i formou představil, Tomáš Pešek, školitel – odborník ze Slovenska. Ve srovnání s jeho prezentací musely všechny ostatní působit trochu všedně. Škoda ale byla, že některým chybělo trochu jasnější sdělení – jasný tah na branku. Škoda také, že si nakonec na konferenci nenašla čas paní ministryně, přestože její blok byl v plánovaném programu. Trochu se v praxi projevilo odtržení mládeže od politické reprezentace.

mladí lidé měli kde se setkat – v tomto duchu se vyjádřil i Pionýr prostřednictvím svého zástupce.

Pro organizace dětí a mládeže můžeme výstupy z konference shrnout asi takto. Budme připraveni na nápady a iniciativu mladých lidí, více jim naslouchejme. Současně ale také není třeba být 100% „trendy“ a zahazovat to, co se po léta osvědčilo.

Tom

TENKÝ LED

S dnešním tématem seriálu o symbolice se dostáváme na tenký led – čili symbolicky hned v úvodu naznačuji, že jde o předmět ožehavý. Ne vždy se ovšem lidé shodují na důvodu oné ožehavosti. Nicméně téma extremistické symboliky – jedněmi vnímané jako delikátní, druhými jako sporné – nelze pominout.

ÚVODEM UPOZORNĚNÍ

Užívání extrémistických symbolů s sebou může nést až trestně-právní odpovědnost, jakkoli, na rozdíl např. od Německa či Polska u nás neexistuje žádný seznam zakázaných symbolů, jejichž užití by bylo automaticky trestné. Příkladem je z médií známý případ (r. 2009) našich vojáků, kteří si armádní stejnokroje iniciativně doplnili znaky brigády SS Dirlewanger, na základě čehož museli službu v armádě ukončit – pro někoho jde o oběti, pro jiného o důsledek nepřijatelného jednání... (Užívání tzv. komunistických symbolů je trestné v Maďarsku. Obecně pro to ve světě není vůle.) Alespoň rámcové seznámení s těmito symboly pomáhá k rozeznávání jejich systematického užívání „z přesvědčení“ od snahy o originalitu nebo dokonce od pouhé recese.

PŘÍKLADY

Extrémistická symbolika nezřídka slučuje (v seriálu dříve popsané) symbolické užívání čísel či barev do prvků charakteristických pro určité extrémistické skupiny. Jako ukázkový příklad lze uvést nápis, který v sobě slučuje:

- symboliku barev: černá (odhodlání, smrt a nenávisť ke všemu, co špiní čistou rasu), červená (pokrevní svazek, krev a oheň), bílá (čistotu

bílé rasy) a

- symboliku čísel, kdy „88“ značí „HH“ (tj. Heil Hitler).

Je ironií, že anarchistické hnutí používá jako symbolickou barvu rovněž zejména černou, ovšem s odlišným vnímáním významu: černá anarchistická vlajka je v záměrném kontrastu s barevnými vlajkami většiny států. Značí odpor, protiklad bílé vlajky, která je symbolem vzdání se. Často bývá doplňována červenou, opět ovšem s odlišným významem. Červená/rudá barva se (i prostřednictvím anarchismu) dlouhodobě prolíná s myšlenkami socialistickými.

„KAUZA SVASTIKA“

Svastika (rotující sluneční disk ve čtyřramenné variantě) je pradávný znak symbolizující slunce, tvoření a zánik vesmíru. Objevuje se ve všech kulturách na všech kontinentech – u starých Řeků, Germánů, Slovanů, v afrických či indiánských kulturách, u hinduistů, buddhistů i v dalších dálnovýchodních kulturních skupinách (viz obrázky v záhlaví). Ještě počátkem 20. století byla celosvětově užívána jako symbol štěstí a úspěchu.

Přes tzv. „völkisch“ hnutí si ji ovšem přivlastnila NSDAP a od té doby je vnímána už jen jako symbol nacismu a nadřazenosti bílé rasy. Stala se tak značkou/ikonou hrůzného hnutí a výrazně kontroverzním znakem.

ZNAKY ŘEMESEL

Potřeba spolupráce, podpory, výměny zkušeností se již v dávné době projevila i mezi řemeslníky. Proto začali vytvářet sdružení – cechy. Ty žily jednak vnitřním životem a měly potřebu prezentovat cech i příslušné řemeslo na veřejnosti. Souviselo to rovněž s potřebou orientace ve městě a informováním veřejnosti – formou vývěsního štítu – že právě zde je k dostání konkrétní služba, věc...

Spolupráce řemeslníků v cechu s sebou nesla nesporné výhody – spojení sil snáze vylučovalo cizí konkurenci, sloužilo k dohodnutí cen, vymezení kvality a třeba i plynulejšímu zásobování jednotlivými výrobky či shánění zdrojů pro výrobu. Svoji praktickou roli v tom sehrála i obecní (městská) správa, která chtěla v obcích záležitosti účelně zorganizované. Nezanedbatelnou oblastí cechovní činnosti byla i propagace, ať již výše zmíněná orientační či cechovně-symbolická. Jejím vývoj byl postupný a leckdy i složitý, nakonec lze uvést, že v symbolech řemesel se promítají čtyři prvky:

- Nářadí a pracovní pomůcky příslušného řemesla
- Typické výrobky
- Materiál a suroviny používané v daném řemesle
- Patron řemesla či řemeslníků, případně jeho atributy

Cech truhlářů

Cech rybářů

Cechy přežily staletí, v 19. století byly vytlačeny industrializací a celkovými společenskými změnami, ale znaky řemesel po nich zůstaly, byť jen v určité symbolické rovině. Přinejmenším jako doklad tvořivosti.

Cech barvířů

Cech lékárníků

Cech kožešníků a koželuhů

JEDNÁNÍ...

Únor byl zdánlivě měsíc bez velkých zasedání. Leč to neznamená, že neprobíhala žádná další jednání. Patří k povinnostem představitelů spolku, aby (jde ostatně také o PíAR, že?) se setkávali s představiteli nejrozličnějších sfér života (občanské společnosti. Patří k tomu i jednání s politiky, či s představiteli politických stran (zejména v parlamentu – Poslanecké sněmovně či v Senátu).

SPOLEČENSKÁ PŘÍLEŽITOST

Koncert Děti dětem je místem, kam najdou cestu politici, a tak lze získat nějaké bodíky – když vedoucí úřadu vlády vidí na vlastní oči stovky účinkujících na podiu a aplaudujících v hledišti, je velmi pravděpodobné, že si tu zkušenost nenechá jen pro sebe.

Letos poprvé k nám zavítal p. Pavel Dvořák, vedoucí úřadu Vlády ČR, přišel s manželkou a doprovázel ho i asistent. Nejdříve se rozhlížel poněkud nejistě, ale velmi rychle se naladil na vlnu spontánní nálady – a vedle

Pavel Dvořák na koncertu Děti dětem

splněné společenské povinnosti – si koncert doslova vychutnal. Rozloučení bylo už zcela srdečné a neformální. Stejně jako konstatování, že je lepší jednou vidět, než desetkrát slyšet, či že přicházel s určitou obavou z formálnosti, ale že bezprostřednost dětí ho zcela strhla.

PRACOVNÍ PROSTŘEDÍ

Pro běžného smrtelníka je Poslanecká sněmovna (či Senát) jakási instituce, kde se schvalují (či pečou) zákony. Pro poslance či senátora jde ovšem o pracovní prostředí... – a tak se občas ocitnou i představitelé Pionýra ve fabrice na zákony, aby trochu zalobovali – pro spolky a Pionýr jmenovitě. Aktuálně to byla jednání dvě – s předsedou ústavně-právního výboru Poslanecké sněmovny, p. Jeronýmem Tejcem (ČSSD), či s poslankyní paní Ninou Novákovou

(TOP09 a Starostové) z „našeho“ Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Vlastní obsah jednání byl různorodý – vždy šlo nejdříve o informaci o Pionýru a odpovědi na z toho plynoucí otázky, buď již zaznamenané, že odezva byla vlídná a vstřícná. Dále přišla řeč na parlamentní orgány, protože tohle funkční období sněmovny bylo specifické tím, že neexistoval Podvýbor pro mládež (ovšem s vědomím, že jde o potíž řešitelnou až v dalším funkčním období). Hovořili jsme i o některých tiscích – návrzích zákonů, například „Zákona o statusu veřejné prospěšnosti“, kdy jsem vysvětloval možné souvislosti, plynoucí z uplatnění teoretického předpisu v reálném životě spolku, jako je Pionýr.

Martin

JEDNALA KONTROLNÍ KOMISE PIONÝRA

V sobotu 11. února 2017 se na ústředí setkala KKP, aby projednala otázky podstatné pro naplňování své činnosti v začínajícím funkčním období. Přítomno bylo všech pět členů komise.

Úvodním tématem byla krajská shromáždění delegátů, jejichž výsledky má KKP

ověřovat. Proto si členové komise rozdělili, kdo bude mít kterou KOP na starosti. Podstatné bylo také stanovení plánu práce – termínů jednání komise, kontrol, setkání s předsedy KK KOP a hospodáři... S tím souviselo i rozdělení kontrol účetních závěrek podle KOP.

To je jen výběr toho hlavního z únoro- vého jednání KKP, projednána byla i řada dalších dílčích témat, jako účetní výkazy malých účetních jednotek, jejich podoba v programu Money a podobně.

Honza

VIZE

Kdo má a kdo nemá vizi? Ode mne zdánlivě provokativní otázka, neboť jsem opakovaně musel odpovídat na výtky, zda vůbec mám (já osobně) nějakou vizi... Tu jistě mám, ale stále si myslím, že v otázce rozvoje celého spolku by nemělo jít o nějakou čistě osobní záležitost. Protože představa (vize), tedy nějaké vidění do budoucnosti, není záležitost jen jednoho člověka.

PIONÝR VIZE 2040

Pionýr přijal svoji představu budoucnosti na Konferenci o činnosti a zhmotnil ji do dokumentu VIZE 2040. Materiál leckdo kritizuje

(občas aniž by ho četl ☺), ovšem já ho obracím v ruce dost často a říkám si, že by mohl získat na popularitě i díky současnému bo- omu. S vizemi se najednou roztrhl pytel...

S programovým dokumentem „VIZE 2030“ vyrazila do světa TOP09, s vizionářským projektem „Česko 20+“ vyrazí ČSSD, KDU-ČSL má největší křišťálovou kouli (anebo nápo- vědu „shora“) a vydala dokonce Vizi 2050, a k tomu přichází i se sou- těží... – z toho je patrné, že vizí bude všeobecný dostatek!

Potíž bývá v tom, že i nejlepší a nejkrásnější představy zůstanou pouze myšlenkami, pokud nejsou ze slov převedena v činy.

A tady se u našeho dokumentu nabízí už nyní prostor pro každého – člena, oddíl, pionýrskou skupinu... Stačí náš dokument PIONÝR VIZE 2040 vzít a začít naplňovat. To je docela prosté.

Martin

předsedův glosář

SDĚLENÍ PŘEDSEDY A EKONOMA PIONÝRA K NEDOSTATKU INFORMACÍ O DOTACÍCH NA ROK 2017

Pionýr dostal všem povinností plynoucím z podmínek výběrového řízení k prostředkům na rok 2017 MŠMT. Vyjma dokladu o převzetí projektu (říjen 2016) ovšem nemáme žádné závazné informace. Podobně jako další uznané NNO (Junák, YMCA, a jiné) a střešní organizace (ČRD a krajské rady dětí

a mládeže) netušíme, zda a v jaké výši nám bude dotace přidělena. A to přesto, že již prošly všechny termíny, které si poskytovatel (MŠMT) sám určil.

Sdělujeme tuhle informaci dovnitř Pionýra, protože nás samotné velmi trápí a jsme si vědomi, že omezuje i vlastní činnost – neboť neznalost alespoň rámcové informace o rozsahu podpory je jistě limitující.

Odpovědnost však leží mimo Pionýr. Společně s kolegy z dalších dotčených spolků se pokoušíme o vyřešení této situace a současně připravujeme na naší úrovni vše tak, aby naše návazné kroky (po vydání rozhodnutí MŠMT o poskytnutí dotace) byly co nejrychlejší.

Kateřina Brejchová
Martin Bělohávek

HELE ALE JESTLI DOJDOU CHROUPADLA, TAK SI PROKOUŠU TUNEL KE SKAUTŮM!

NO, TAM TO NEBUDE O MOC LEPŠÍ. DONESLO SE MI, ŽE DOTACE TAKY JEŠTĚ NEDOSTALI A VĚDÍ STEJNĚ MÁLO JAKO MY...

RISP - BLONDÝNA SE VRACÍ A NENÍ SAMA...

Evidence skupin sice již skončila, ale krajské skončily teprve nedávno, a tak se opět udály jen spíše nenáročné změny. I ty nás ale čekaly, tak proč ne právě teď?

ZRZ: No, takže se nic moc nedělo?

BLO: Ale ano, změny se jeví možná spíše jako drobnosti, ale i ty bylo třeba do RISPu zapracovat.

ZRZ: O co se tedy jedná?

BLO: První dvě úpravy jsou dány pravidly ze Stanov, jedná se o to, že minimální počet členů vedení je tři, RISP ale počet členů vedení nehlídá. Stejně tak nesmí být hospodář a vedoucí PS tatáž osoba.

ZRZ: Počkej, takže jsou u skupin chyby? Respektive rozpor se Stanovami?

BLO: No, to ani ne, RISP jen tyto věci nově hlídá, takže je nemusí kontrolovat nadřazená jednotka.

ZRZ: To zní celkem pěkně, ale nás ze skupin se to asi moc nedotkne, nemáš tam něco, co by bylo užitečné pro nás?

BLO: Ale ano, pro každého se něco najde. ☺ Mezi náměty na vylepšení RISPu se párkrát vyskytl i takový, aby si RISP v seznamech pamatoval počet zobrazovaných záznamů. A to teď funguje.

ZRZ: Počkej, říkáš to jakoby nic a já mám pocit, že blond jsem tady teď já...

BLO: Ale ne, tak si představ seznam, např. když klikneš na Lidé – zobrazí se ti všichni lidé, ke kterým máš přístup. Ve spodní části máš přednastaven počet zobrazovaných záznamů (řádek na stránku) na 50, ale lidí máš třeba 74. Seznam se tedy rozdělí na dvě stránky a zbylých 24 máš na druhé. Dnes si ale můžeš místo přednastaveného počtu 50, nastavit např. těch 74 – číslo 50 prostě přepíšeš a potvrdíš. Pak máš všechny osoby na jedné stránce, RISP si tuto hodnotu pamatuje, takže pokud číslo nezměníš, máš v tomto seznamu pokračuje 74 lidí.

ZRZ: No, to je super, takže mám všechny na jedné stránce a co když lidí nemám 74, ale např. 250?

Opravy?

Ty také!

BLO: I 250 řádků můžeš mít na jedné stránce. ☺ Jen musíš použít posuvník v pravé části stránky, maximum zobrazovaných řádků je 500, pokud máš záznamů více, bude více stránek, ale to se už netýká lidí ze skupin, ale lidí z krajů.

ZRZ: Takže tentokráte máš něco pro lidi z krajů i ze skupin, to je fér. ☺ Máš ještě něco dalšího?

BLO: Poslední dnešní novinka se týká kvalifikace hlavního vedoucího tábora respektive Akreditovaného vedoucího LT.

ZRZ: A co je s ní?

BLO: Jedná se o to, že doložení této kvalifikace je nezbytné při schvalování tábora, předpokládáme, že proto se tento bod vyskytl v námětech na úpravy RISPu. Proto se RISP při vložení této kvalifikace dožaduje dokumentu o jejím získání.

Kvalifikační dnes končíme a o promítnutí dalších námětů a připomínek si povíme zase příště.

Vendy

KDYŽ SE SOUSEDY NENÍ ŘEČ...

Díky štedrým rodičům několika ratolestí jeden z pobočných spolků získal pozemek na okraji zahrádkářské kolonie i se zahradním domkem jako stvořeným pro klubovnu. Shodou okolností k němu náležela i louka, několikanásobně větší než pozemky sousedních zahrádkářů. Možná právě závist souseda (říkejme mu třeba pan Prudič) z toho pramenící byla základem jeho nevraživosti. Podal četné stížnosti na hluk a pořádání táboráků, nejprve adresované skupině, pak krajské organizaci a nakonec na místní úřad, které skončily více méně bez postihu. Spolku bylo jen doporučeno, aby hry konal v části pozemku nejvíce vzdálené od hranic s popudlivým sousedem, totéž ohledně ohniště. Marně se pan Prudič dovolával ustanovení občanského zákoníku (§ 1013/1), že vlastník (tím byl pobočný spolek) je povinen se zdržet všeho, co působí, že odpad, voda, **kouř, prach**, plyn, pach, světlo, stín, **hluk**, otřesy a jiné podobné účinky (tzv. imise), které vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku. Dovožoval, že hluk a následky táboráku jej obzvláště obtěžují a že je tak nad míru místně obvyklou. Šetření úřadu ukázalo, že ohniště má fakticky každá druhá zahradní chatka, což potrefenému nikdy nevadilo, a že tvrzený hluk, podle svědectví ostatních vlastníků, je daleko menší, než reprodukováná hubna provozovaná řadou zahrádkářů, i než halas tvořený skupinou dětí místních starousedlíků, které vytvořily neformální společenství, aby se zabavily při „nezajímavé zahrádkářské aktivitě“ svých rodičů. Pan Prudič, nepochybně velmi zklamán, vzápětí využil příležitost k odplatě – to

když skupinový fotbalový míč skončil na jeho pozemku. Ruče jej uchopil a odnesl do svého domku a na výzvy k vrácení nereagoval. Když se o den později potkal s vedoucím PS, vysvětlil mu, že jedná v krajní nouzi, protože chrání svá okna před možným poškozením. Marné byly domluvy a snahy o dohodu. Hned další víkend situace eskalovala. Mezi skupinou chlapců došlo k potyčce, které vyvrcholila tím, že jeden z nich bundu svého momentálního soka hodil přes plot na pozemek pana Prudiče. Ten postupoval stejně jako s míčem a vedoucí PS opět odešel s nepořízenou. Rodiče postiženého chlapce se však rozhodně nechtěli smířit se ztrátou drahého kusu ošacení a ještě večer pana Prudiče navštívili. Ten si zatvrzele trval na svém. Umanutost vpravdě nepochopitelná. Rodiče ztratili asi po 10 minutách trpělivost a navštívili, společně s vedoucím PS nejbližší služebnu Policie ČR a již za půl hodiny dva policisté poslouchali výklady na téma ochrany majetku. Dotaz ohledně případného ohrožení bundou zůstal nevyslyšen. Panu Prudičovi se dostalo záhy poučení, že podle § 1014 odst. 1 občanského zákoníku „Ocitne-li se na pozemku cizí movitá věc, vydá ji vlastník pozemku bez zbytečného odkladu jejímu vlastníku, popřípadě tomu, kdo ji měl u sebe; jinak mu umožní vstoupit na svůj pozemek a věc si vyhledat a odnést.“

ilustrace J. Dostál

Nerad pan Prudič vydal míč a bundu a na dotaz, zda je ochoten za svůj přestupek uhradit pokutu ve výši 200 Kč reagoval, rezervovaně řečeno, velmi nevybíravě. Ve správním řízení byl nakonec postižen pokutou 2000 Kč a nepomohlo mu ani odvolání.

Michal Pokorný
advokát, právní zástupce Pionýra

P. S. Na okraji pozemku, přiléhajícím k hranici s panem Prudičem, byl vybudován záhon se zeleninou a jahodami o šířce 4 metrů, a tak se vedoucímu PS, s použitím zdravého rozumu, podařilo opakování podobných situací fakticky zamezit.

INZERCE

TÁBORY SE BLÍŽÍ!

Pízeň, Slovanská 31, Tel.: 377 446 782

Vše, co potřebujete na svých cestách a táborech včetně zakázkové výroby:

- nášivek, výšivek a vlajek
- stanů, plachet a přístřešků
- potisku triček a textilu
- šátků, placek...

25 let vybavujeme dětské organizace!

Slevy pro pionýrské skupiny!

WWW.LIMANSPORT.CZ

- 1. 4. 1987** došlo k zahájení činnosti Letecké záchranné služby v ČSSR.
- 1. 4. 2002** Nizozemsko jako první na světě legalizovalo eutanazii.
- 2. 4. 1792** byl v USA zaveden dolar jako oficiální platidlo.
- 2. 4. 1902** bylo v Los Angeles otevřeno první kino určené pouze k promítání filmů, které neslo hrdý název Elektrické divadlo.
- 3. 4. 1347** vydal Karel IV. listinu oznamující jeho úmysl založit Nové Město pražské.
- 3. 4. 2002** byla pod 27 letech ukončena mírovou dohodou občanská válka v Angole.
- 4. 4. 1832** se narodil český architekt Josef Zítka, autor projektu Národního divadla a Rudolfinu. (obr. 1)
- 5. 4. 1832** byla vydána Badeniho jazyková nařízení, zrovnoprávňující oba zemské jazyky, český a německý, ve vnitřním úředním styku.
- 5. 4. 1862** se narodil Vincenc Hlavinka, český průkopník vodárenství, meliorací, kanalizací a čištění odpadních vod.
- 6. 4. 1917** vstoupily Spojené státy americké do první světové války.
- 7. 4. 1827** prodal anglický chemik John Walke první zápalky, které o rok dříve vynalezl.
- 7. 4. 1927** bylo uskutečněno první veřejné televizní vysílání na dálku, z Washingtonu do New Yorku.
- 8. 4. 1912** se narodil Jozef Gabčík, slovenský voják, který se podílel na atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha v roce 1942. (obr. 2)
- 9. 4. 1937** se narodil Pavel Klener, český politik a lékař, který je průkopníkem v zavádění chemoterapie zhoubných nádorů do klinické praxe.
- 10. 4. 1782** Choderlos de Laclos vydává román Nebezpečné známosti, který okamžitě vyvolává v Paříži skandál otevřeným popisem volných mravů některých společenských vrstev.
- 10. 4. 1847** se narodil Joseph Pulitzer, maďarsko-americký novinář, zakladatel Pulitzerovy ceny. (obr. 3)
- 12. 4. 1937** Sir Frank Whittle otestoval první proudový motor určený k pohánění letadel.
- 12. 4. 1962** se narodil slovenský zpěvák Pavol Habera, člen hudební skupiny TEAM. (obr. 4)
- 13. 4. 1902** James C. Penny otvírá v Kemmeru (Wyoming, USA) první obchod. V současnosti jsou řetězce obchodů Penny po celém světě.
- 14. 4. 1912** parník Titanic na své první plavbě přes Atlantik narazil na ledovou kru. Další den kolem 2:20 se potopil. (obr. 5)
- 14. 4. 1927** byla ve Švédsku založena automobilka Volvo.
- 15. 4. 1912** se narodil věčný vůdce Severní Koreje, komunistický vůdce Kim Ir-sen, zakladatel ideologie Čučche. (obr. 6)
- 15. 4. 1452** se narodil italský renesanční umělec, vynálezce, konstruktér, architekt... Leonardo da Vinci, mimo jiné autor obrazu Mona Lisa. (obr. 7)

- 16. 4. 1867** se narodil jeden z tvůrců prvního letadla těžšího než vzduch, Wilbur Wright.
- 22. 4. 1592** se narodil Wilhelm Schickard, německý polyhistor a konstruktér prvního mechanického kalkulátoru.
- 22. 4. 1947** cestovatelé Jiří Hanzelka a Miroslav Zikmund vyjeli na svou první velkou výpravu osobním vozem Tatra přes Afriku do Jižní Ameriky. (obr. 8)
- 24. 4. 1942** se narodila americká herečka Barbra Streisandová, jedna z komerčně nejúspěšnějších umělkyní v moderní historii. Získala několik cen Grammy a Emmy, Oscarů, Zlatých glóbulů a dalších ocenění. (obr. 9)
- 25. 4. 1892** se narodil Giuseppe Maria Palatucci, katolický biskup, který zachránil tisíce Židů před holokaustem.
- 25. 4. 1932** se narodil František Venclovský, dálkový plavec, který v roce 1971 jako první československý občan přeplaval kanál La Manche z Francie do Anglie. (obr. 9)
- 28. 4. 1867** se české korunovační klenoty navrátili z Vídně, kam byly odvezeny za prusko-rakouské války, trvale do Prahy.

NEJVĚTŠÍ VYNÁLEZY

aneb samozřejmosti, které hýbou světem

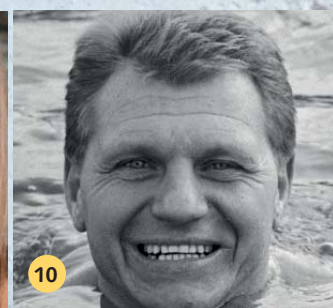
Jestliže minulý vynález (kompas) zmenšil svět pomyslně, protože usnadnil navigaci, tentokrát si povíme něco o objevu, který skutečně urychlil a usnadnil cestování, měl ale i mnoho jiných využití a setkat se s ním můžeme dodnes.

Parní stroj

Nejdůležitějším objevem 18. a 19. století byl vynález parního stroje, kvůli kterému si celé období vysloužilo přívlastek „století páry“. Parní stroj totiž stál v pozadí obrovských proměn světa. Parní lokomotivy umožnily pohyb do té doby nemyslitelnou rychlostí a parní stroje byly i u vzniku prvních továren, které dokázaly vytvářet mnohem více než ruční práce. Vynález parního stroje ovšem neznamenal změny pouze v technice, ale i ve společnosti. Lidé se začínají stěhovat za prací v továrnách do měst a jsou tak položeny základy moderní společnosti.

Vývoj parního stroje však nebyl jednorázovým objevem a s jeho postupným vývojem jsou spjata jména hned několika vědců. Na úplném počátku vyvinul anglický inženýr Thomas Savery přístroj, který za použití páry odčerpával vodu z dolů. Tento mechanismus posléze vylepšil Thomas Newcomen přidáním parou poháněného pístu a odsud byl už jen krůček k objevu Jamese Watta, který stroj výrazně zdokonalil a umožnil tak jeho masové využití.

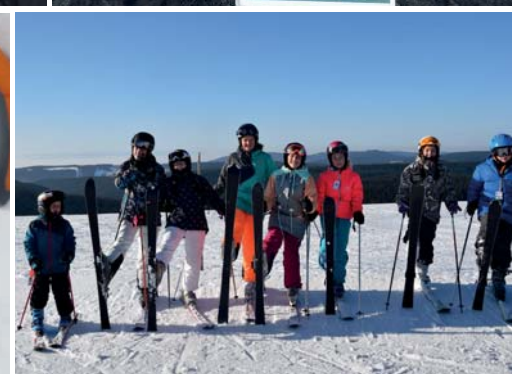
V průběhu 19. století byl parní stroj využíván téměř ve všech oblastech průmyslu i zemědělství a jeho význam poklesl až ve 20. století, kdy byl vytlačen spalovacím motorem.

SPÍŠ ZIMNÍ, ALE HODNĚ PIONÝRSKÉ „JARKY“

Jako každý rok už v únoru začínají „jarní“ prázdniny, a tak pionýrské oddíly postupně, jak na ně termíny vycházejí, vyrážejí na výpravy a tábory, které jsou i svou náplní spíše zimní. Na mnoha z nich se totiž děti prohánějí na lyžích, snowboardech a mnoha dalších klouzadlech po zasněžených kopcích i pořádných sjezdovkách. Jindy je třeba počasí nepustí z chat a kluboven, i tak se ale dokáží parádně bavit.

Na této stránce si můžete prohlédnout fotky od: 14. PS Aljaška (Děčín), 63. PS Sosna (Praha), PS Březová, PS Dravci (Ústí nad Labem), PS Hradec u Stodu, PS Kamarád (Jihlava), PS Omega (Praha), PS Radováňka (Liberec), PS Štáhlavy

